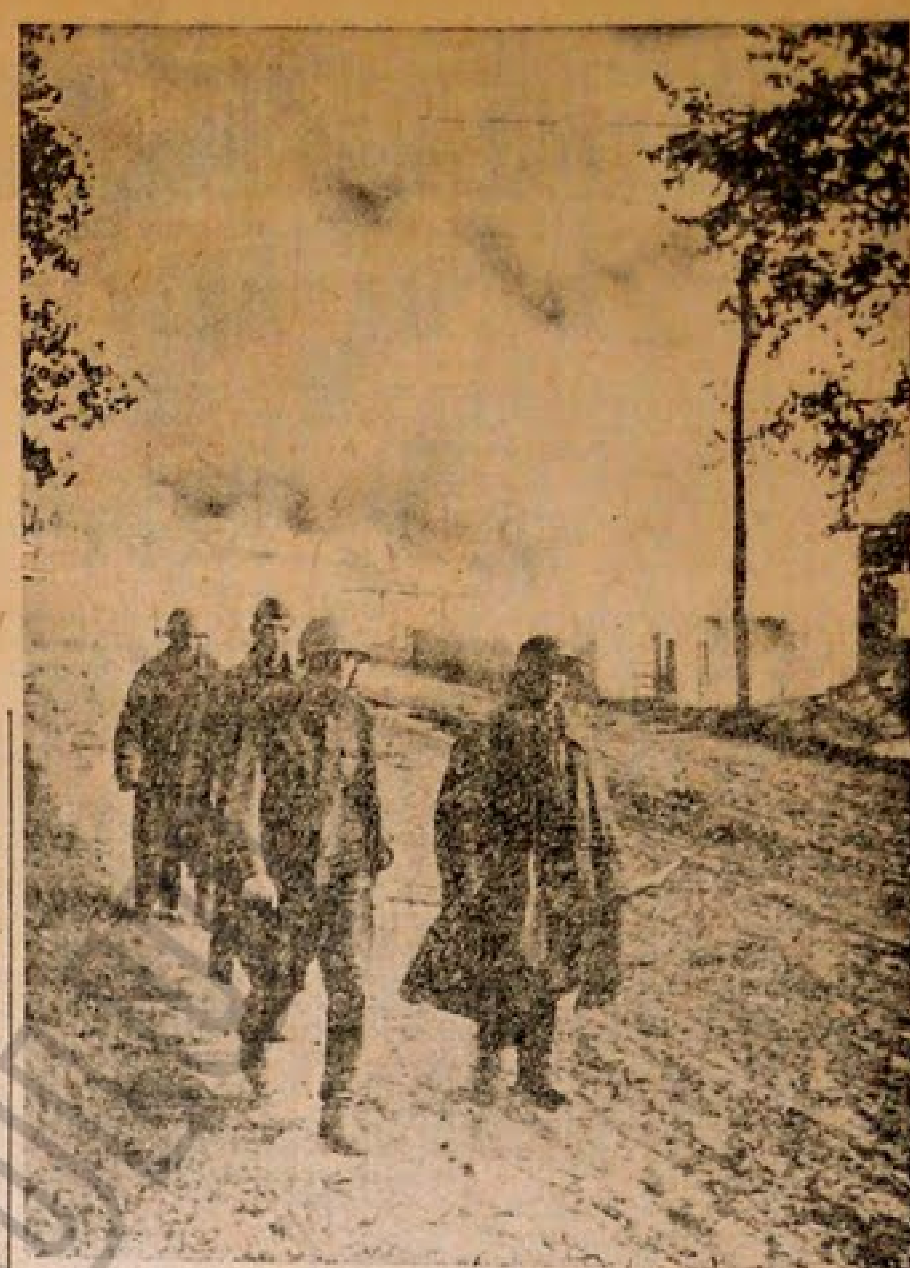
ANUL I No 77 | 6 PAGINI 2 LEI | Sâmbătă 18 Octombrie 1941

Basarabia

Ziarul nouei vieţi româneşti

Redacţia din Bucureşti Bulevardul Lascăr Catargiu, 31 Tel. 2.08.45 | Abonamente: Un an 500 lei, 6 luni 250 lei, P-tru instituţii 1000 lei | Redacţia din Chişinău: Strada Mihail Eminescu, 19 Telefon 302

Prizonieri bolşevici

Misiunea femeii române în ceasul de faţă

Deschizând „Ora femeii", d-na Maria Mareşal Antonescu a rostit la Radio o cuvântare din cuprinsul căreia se desprinde un aşezător îndemn la muncă adresat femeilor române.

Soţia Conducătorului Statului, dedicându-se cu un rar devotament operei de consolidare şi înălţare a familiei române şi de alinare o suferinţelor populaţiei nevoiaşe, a desfăşurat până acum o bogată activitate, menită să rămână deapururi legată de temeinice realizări practice în aceste domenii. Consiliul de patronaj al operelor sociale organizat şi condus de d-sa, a isbutit să ajungă într'un singur an de activitate, cea mai serioasă instituţie de binefacere din câte au luat fiinţă până acum în România. Cu alt prilej, am înfăţişat pe larg opera de asistenţă desfăşurată de această nobilă creaţiune a spiritului de solidaritate socială românească. Adaptându-şi activitatea la nevoile vremii, Consiliul de Patronaj a fost pretutindeni prezent la datorie. Putem afirma că n'a fost colţ din ţara românească unde activitatea numeroaselor lui filiale judeţene să nu se fi făcut simţită fie prin înfiinţarea şi susţinerea cantinelor populare, fie prin organizarea ajutoarelor periodice pentru lumea nevoiaşă şi pentru copiii săraci.

Din clipa când războiul sfânt al României a fost declarat, Consiliul de patronaj sub îndrumarea d-nei Mareşal Antonescu şi-a închinat întreaga activitate ajutorării, sub toate formele, a răniţilor din spitale şi a familiilor ostaşilor mobilizaţi.

Continuând această operă, d-na Maria Mareşal Antonescu, în cuvântarea rostită la Radio, a chemat din nou la muncă femeile române, la muncă hotărîtă pentru împlinirea marilor porunci ale ceasului de faţă:

„A fi femeie, a fi româncă, a spus d-sa, înseamnează azi mai mult decât oricând să înţelegem că datoria noastră este să mângâiem suferinţele, oriunde le-am găsi, să sprijinim nevoile, să ajutăm naţiunea să poată să se ridice. Aceasta voim să împlinim prin unirea sforţărilor noastre, într'un cadru organizat, printr'o acţiune hotărîtă şi zilnică".

Filialele judeţene ale Consiliului de Patronaj oferă femeilor de pe tot cuprinsul ţării cadrul cel mai potrivit pentru munca la care ele sunt chemate. Ţelurile consiliului sunt ţelurile urmărite de d-na Mareşal Antonescu: ajutorarea soţiilor mobilizaţilor, îngrijirea orfanilor şi văduvelor, alinarea suferinţelor ostaşilor răniţi şi, în sfârşit, procurarea şi confecţionarea celor trebuincioase luptătorilor de pe front.

„Iarna care vine trebue să ne găsească unite, s'a adresat d-na Antonescu femeilor române —, pentruca prin munca noastră să putem îmblânzi frigul, lucrând haine şi vestminte de lână pentru ostaşi, pentru copii şi pentru săraci.

„Iarna care vine cu nevoile ei trebue să ne îndemne de pe acum să muncim pentru a aduna hrana, pe care trebue să o dăm săracilor atinşi de biciul frigului şi al foamei.

„Căutaţi deci, românce, acolo unde vă găsiţi să vă faceţi datoria, prinzându-vă în roiul de muncă al secţiunilor noastre de fiecare judeţ".

D-na Antonescu a deschis femeilor române drumuri noi de activitate rodnică în câmpul larg al problemelor de asistenţă pe care le pune ceasul de faţă. Conştiente de misiunea lor şi pătrunse de necesitatea operei la înfăptuirea căreia sunt atât de călduros invitate, femeile române au astăzi un nou prilej de a-şi afirma prezenţa lor activă pe linia tradiţiei moştenite dela lungul şir de doamne şi domniţe, cari în sbuciumatul nostru trecut, „au stat cu suflet de ctitorie la toate marile fapte de împlinire românească".

E prilejul oferit de d-na Maria Mareşal Antonescu.

Dela condeiul de aur al poetului la spada de flacără a Mareşalului

O punte de lumină care leagă viziunea lui Mihail Eminescu de înfăptuirile Mareşalului Ion Antonescu

Punţi de lumină leagă, în viaţa popoarelor, marile postulate naţionale enunţate de gânditorii unui neam, de înfăptuirile care, mai curând sau mai târziu — după vrednicia şi hotărîrea conducătorilor — vin să pecetluiască în realitate ceeace trăise numai în cugete.

Astfel, ştiind că „Rusia nu se mulţumeşte de a fi luat o parte mare şi frumoasă din vatra Moldovei, nu se mulţumeşte de a fi călcat peste graniţa firească a pământului românesc, ci „voeşte să-şi ia şi sufletele ce se află pe acest pământ şi să mistuiască o parte din poporul român"... Eminescu înţelesese încă din 1878 că „lupta cu panslavismul" este pe viaţă şi pe moarte şi că numai nimicirea totală a pericolului dela Răsărit, poate da liniştea şi poate asigura prosperitatea românismului.

Cuvintele lui se dovedesc astăzi de mai multe ori profetice.

Gândurile lui de vizionar se întâlnesc într'un chip uimitor — pe aceeaşi linie supremă a destinului naţional — cu realizările de arme ale ţării de azi, strânsă viguros şi biruitor sub comanda Mareşalului Ion Antonescu.

Cu uimire şi evlavie recitim cuvintele marelui profet al poporului nostru — scriitor pe care vremea lui l-a nesocotit şi l-a umilit — şi cu o înfiorare de recunoştinţă înţelegem, acum mai ales, câtă dreptate avea, câtă dreptatea avea să-i dea însăşi istoria.

La 27 Iunie 1878, scria Mihail Eminescu, în „Timpul" al cărui prim-redactor era:

„Dacă Rusia ar sili pe România să se retragă din Basarabia, rezolvarea definitivă a chestiunii va rămâne amânată până la un războiu viitor, în care Rusia va fi biruită, iar nu biruitoare".

Se poate închipui o formulare mai demnă şi mai limpede ca viziunea românească a problemei Basarabiei, mereu ameninţată în trecut de jugul slav?

Faptele de arme ale ţării de azi, scuturate din amorţire de viforul energiei Mareşalului şi ridicate pe culmi de glorie prin încordarea, pilda şi îndemnul său răscolitor, dau pe planul celei mai înalte realităţi româneşti, o ilustrare magnifică viziunii lui Mihail Eminescu.

„Rusia va fi biruită: iar nu biruitoare"...

Şi iată Rusia e în adevăr biruită, iar nu biruitoare: iar la această înfrângere, care ne fusese prevestită de un mare inspirat şi în care noi nu am încetat niciodată a crede, contribuţia României a fost dintre cele mai bărbăteşti şi mai decisive.

România a fost şi a rămas un stat care — pentru Rusia — a constituit mereu „o stavilă supărătoare". De ce?

Pentrucă statul acesta român — spune Eminescu — „înainta cu pas statornic spre împlinirea misiunii sale, voind mereu să reprezinte interesele popoarelor

(Continuare în pag. II-a)

DUPĂ RECUCERIRE

In lungul şir de episoade ce-i formează istoria lumii s'au văzut multe cazuri în cari teritorii revendicate pe diferite temeiuri oscilau din stăpânirea unui Stat în aceea a altuia şi iar înapoi, lăsând pe rând în sufletul poporului care a cedat, sentimentul unei nedreptăţi suferite şi dorinţa unei reparaţii, prin redobândirea teritoriului pierdut.

Cazul Bucovinei şi al Basarabiei nu se poate insera în şirul acestor episoade alternative şi, dacă în trecut, aceste teritorii au trebuit să fie cedate unor alte State, aceasta nu a avut la bază „revendicări", deoarece ideia revendicării implică neapărat şi noţiunea de a avea un „drept" asupra obiectului revendicat, iar răpirea Bucovinei la 1775 de către Casa Habsburgică şi luarea Basarabiei la 1812 de către Statul Ţarist nu a fost pretinsă în virtutea unor drepturi, ci numai din dorinţa de acaparare în interes economic şi politic şi în virtutea dreptului celui mai tare.

Cu atât mai puţin se poate vorbi de o revendicare când, după încheerea păcii în 1918, Ţara Românească reintrată în graniţele ei naturale, formând un teritoriu de configuraţie armonică, cu o populaţie în care elementul autochton român predomină în mod hotărît şi manifest, s'a văzut în faţa cunoscutului ultimatum al U. R. S. S. din 27 Iunie 1940 prin care i s'a pretins, fără motivare, fără argumente şi mai ales fără nici o dreptate, cedarea în câteva ore a Basarabiei şi unei mari părţi din Bucovina.

Faptul că la o distanţă de timp de numai un an, poporul şi Statul Român au putut găsi reculegerea şi energia necesare pentru ca printr'un efort unanim al întregii naţiuni şi cu preţul unor sângeroase jertfe, consimţite de toţi cu un elan demn de marile fapte de vitejie ale înaintaşilor noştri, să poată recucerî dela lacomul şi puternicul vecin dela răsărit cele două provincii smulse din trupul Ţării trebue privit ca un semn al Providenţei al Dreptăţii Superioare, care nu a putut permite să dăinuiască mai departe stăpânirea criminală de către răpitor a provinciilor răpite cu laşitate prin şantaj.

Astăzi „Dulcea Bucovină" şi Ţara care eternizează memoria „Basarabilor" sunt din nou revenite sub stăpânirea Statului Român şi cu siguranţa pe care ne-o dă evidenţa dreptăţii şi încrederea neclintită în puterile vii ale naţiunii noastre afirmăm cu tărie, cu nestrămutată convingere, că de acum ce este al nostru al nostru deapururi va rămâne şi că problema de ordin extern a Basarabiei şi a Bucovinei a încetat pentru totdeauna de a se mai pune pentru noi.

Dacă însă problema redobândirii, mai bine zis, recuceririi a fost soluţionată, mai rămâne de absolvit încă o problemă tot atât de grea şi complicată: aceea a „păstrării" şi a „administrării" în cele mai bune condiţiuni a provinciilor revenite după atâtea amare vicisitudini sub scutul metropolei române.

Trăgând toate învăţăturile din experienţele făcute după trecutul războiu, când s'au încorporat în trupul Ţării aceste provincii româneşti, recunoscând cu sinceritate greşelile ce s'au făcut, cu şi fără ştiinţă, atunci când s'a organizat administraţia lor, trebue astăzi când din nou suntem chemaţi a îndeplini aceeaşi misiune, să evităm cu grijă tot ceeace ar putea să împiedice o cimentare cât mai perfectă a acestor provincii cu Ţara metropolă, trebue să căutăm ca nimeni, nici chiar minoritarii, să nu aibă motiv de critică sau de dreaptă nemulţumire.

Glasul armelor s'a îndepărtat de pământul nostru cu voia lui Dumnezeu va înceta cu totul şi în locul tancurilor şi tunurilor mânuite de bravii ostaşi, plugurile, tractoarele şi toate celelalte instrumente de muncă producătoare vor eşi la câmp, mânuite de mâinile paşnice ale vitejilor reîntorşi la vetrele lor şi ale copiilor lor. Oraşele distruse

(Continuare în pag. II-a)

ODESSA, CUIB BOLŞEVIC

De mai multe săptămâni se dau lupte grele în jurul Odesei. Armata noastră, prin biruinţe de pas cu pas, a ajuns la marginea acestui oraş care este unul din cele mai întărite din ţara bolşevică. Au fost bătălii inverşunate, cum n'au fost în tot războiul dela început, dar înfrângând rezistenţe puternice, am reuşit să 'nconjurăm Odesa din trei părţi rămânând laturea Mării Negre în stăpânirea comunistă.

Odesa este oraşul cel mai însemnat dela Marea Neagră. Dovada ne-o arată ruşii care l-au întărit aşa de puternic, că nici o cetate comunistă nu i se aseamănă. Armamentul cel mai bogat a fost adus aici; fiecare metru de pământ este întărit. Armata bolşevică ori de câte ori am distrus-o, a fost repede împrospătată pe mare, căci cu toată lupta ce-o dăm noi şi germanii cu avioanele, vapoarele reuşesc unele s'ajungă la Odesa, aducând trupe noui şi material de războiu mult şi din cel mai bun.

Luptăm să cucerim Odesa, pentrucă în acest oraş este cel mai puternic cuib comunist. Am cucerit Transnistria, adică am cuprins ţinutul locuit, în mare parte, de români. Dar Odesa este oraşul transnistrian cel mai de seamă şi nu poate rămânea în afara regiunii împărtăşită cu sângele atâtor jertfe.

Cuibul acesta comunist trebue sfărâmat. Aici este cetatea de unde pornesc toate svârcolirile sovietice. In portul Odesa se adăpostesc cele mai mari vase de războiu, ameninţând într'una oraşele noastre dela Marea Neagră şi gurile Dunării. De veacuri ruşii urmăresc să pue stăpânire pe gurile Dunării şi pe Constantinopol.

Marele Conducător al Germaniei Adolf Hitler, în rostirea ţinută la începutul războiului cu comuniştii, a mărturisit cum Molotov, ministrul sovietic, când a fost la Berlin, a cerut să ia dela România: Moldova şi gurile Dunării. Atât de mare preţ pun pe gurile Dunării, că-s în stare să jertfească milioane de soldaţi numai să-şi ajungă ţelul.

Odesa este ameninţarea de totdeauna a gurilor Dunării. După cum în cursul verii, dela Odesa porneau aeroplane împotriva ţării noastre, tot aşa din acest port oricând pot pleca vapoare să ne atace Constanţa şi alte oraşe dela răsăritul ţării.

Odesa deci trebue, cu orice jertfe cucerită. Oraşul acesta, întemeiat acum o sută şi ceva de ani, nu poate fi socotit ca o aşezare curat rusească. Dela întemeierea lui mulţi români stăpânesc o parte mare a oraşului, partea numită „Moldovanca". In ziua care se apropie, vom întâlni acolo fraţi moldoveni şi vom auzi graiu românesc şi va fi zi de veşnică înfrăţire cu acei cari de veacuri ne aşteaptă.

Armatele germane şi române înaintează biruitoare dincolo de Marea de Azov. Aprovizionarea Odesei nu se va mai putea face. Inlănţuiţi, comuniştii zadarnic se mai svârcolesc.

Odesa trebue să cadă. Mâine tricolorul românesc va fâlfâi deasupra oraşului vestind lumei victoria şi aducând ţării noastre liniştea de care are nevoe în munca de refacere care-şi împleteşte sforţările zi cu zi.

D. Iov

Importanţa industrială a Leningradului

Frontul de răsărit este acum complect la dispoziţia armatelor germane şi aliate

Operaţiunile de lichidare a forţelor bolşevice încercuite sunt, actualmente, în ultima lor fază. Până în prezent, numai în sectoarele Wiasma şi Briansk armatele germane au făcut peste 500.000 le prizonieri, iar în ce priveşte materialul de războiu şi cel vehicular capturat, el este imens. Din datele asupra acestui material rezultă că în ultimele două săptămâni de bătălii decisive bolşevicii au pierdut vreo 900 de tancuri, uşoare şi grele şi 4133 de guri de foc de toate calibrele. O parte din aceste materiale este încă neînregistrat şi se crede că el constitue un stoc aproape tot atât de important.

Febrilitatea frontului de răsărit nu are un ritm viu numai în sectoarele în cari sunt încercuite forţele bolşevice. Nu. De exemplu, pe ţărmul Mării de Azov armatele germane şi corpul expediţionar român de sub comanda generalului Petre Dumitrescu sunt într'o rapidă mişcare spre Rostov şi bucla Doneţului din Nordul acestui oraş. In timp ce aceste părţi sunt în perspectivă de a fi ocupate, Crimeia este continuu asaltată şi făcută improprie pentru a mai susţine, în acelaş măsură şi cu succes, agonia Odessei şi a mai utiliza sistemul ei portuar în scopul de a întreţine autoritatea flotei bolşevice în apele Mării Negre. Porturile Crimeii puternic bombardate de aviaţia germană, nu mai pot face altceva decât să salveze, ceiace se mai poate salva, din oamenii şi armamentul îngrămădit acolo în ultimul timp, cu intenţia de a apăra peninsula, dar şi de a se retrage pe calea apei în Caucaz.

Dar dacă activitatea de pe ţărmul Mării de Azov are obiective bine definite, demne de a fi luate în seamă chiar de englezi, apoi pregătirea Moscovei de către bolşevici pentru a intra în istoria ruinelor ca cetate apărată, este semnul unei noui bătălii inutile şi al unui carnagiu care va mări şi mai mult responsabilitatea guvernului aproape londonez al d-lui Stalin. Bolşevicii, desigur, vor să facă din Moscova exact ceea au făcut din mai toate oraşele lor, între cari Leningradul a isbutit cel mai bine să devină o cursă ireproşabilă de şoareci în uniformă respectivă.

Fără să ţină seama de experienţă şi de superioritatea armatelor germane şi aliate, bolşevicii — cu toate că mai multe milioane de lucrători manifestă surd pentru capitulare — se opun cu demenţă şi îndârjire intrării asediatorilor în Leningrad, ignorând însuşi faptul că luptele au progresat până în primele cartiere ale periferiei. Este drept, motivul pentru care bolşevicii interzic încă ocuparea definitivă a Leningradului poate fi plauzibil doar pentru ceiace reprezintă acest mare centru ca resurse şi producţie pentru menţinerea răsboiului. Intr'adevăr, încă mult în urmă, vechiul Petersburg era cotat ca o imensă uzină, în care lucrau peste 250.000 de muncitori. O dare de seamă, întocmită pentru ministerul muncii în 1913, arăta că Petersburgul dispunea pe atunci de 800 de fabrici, al căror randament era mai mare de 12% din totalul producţiei întregului Imperiu ţarist. După răsboiul mondial Leningradul îşi ridicase randamentul întregei producţii. Repartizarea puterii lui de producţie înregistra 25% maşini şi articole nemetalice, 50% aparţinea domeniului electrotehnic, iar restul de 25% construcţii navale. Stabilimentele industriale, deşi rămăseseră într'un stadiu primar ca preocupare pentru confortul muncitorilor, prezentau forme destul de vaste şi aglomeraţiuni excepţionale. Se poate adăuga, cu această ocazie că atât formele vaste ale stabilimentelor cât şi aglomeraţiunile excepţionale erau în vederea planurilor politice ale regimului bolşevic, de a se ajusta viaţa în spiritul doctrinei, prin crearea

(Continuare în pag. II-a)

Pe străzile Kievului

DUH ȘI SLOVĂ

OPERA LUI AL. MATEEVICI

Sunt opere literare care închid imagini permanente ale sufletului de pretutindeni. Asemenea zămisliri nu țin seamă de gustul anumitor epoci, ci sunt oricând cercetate cu aceeași aviditate. Lectorul se regăsește în asemenea opere, descoperind probleme și năzuinți ce îl frământă, opere care-i lărgesc orizontul cugetării și al cunoașterii.

Unele producțiuni însă, din acelaș domeniu, poartă altă caracteristică: zugrăvesc o stare de spirit, în genere, fără mari latitudini în timp — când motivele sunt luate din lumea din afară — și fără profunzime, când e vorba de priveliști interioare. Reeditarea acestor creații e în funcție mai mult de interesul pentru epoca în care s'au produs, spre a se reconstitui astfel aspectele unei evoluții.

Opera poetului basarabean Alexe Mateevici face parte din această ultimă categorie.

Mateevici cântă, în cuvinte ponderate, sbuciumul Moldovei dela Nistru într'o perioadă de statornicire a unei noui orânduieli. Mai toate poeziile sale poartă pecetea acestor frământări pentru o viață nouă. El este un vestitor pentrucă a cântat și a prevestit zorile care trebuiau să răsară pe cerul Basarabiei. Participă entuziast, cu mijloacele de care dispune, la toată mișcarea care avea să schimbe rosturile în așezământul cetățenesc dintre Prut și Nistru. Prin aceasta, poetul n'a făcut decât să asculte glasul vremii, să trezească aceleași simțăminte care animau pe diferite intervale de timp viața colectivității de pretutindeni. Mateevici a dat glas năzuințelor neamului din mijlocul căruia a răsărit. Nu s'a închis în turnul de fildeș al esteților, ci a tremurat de aceleași dorinți și năzuinți de viață nouă pentru neamul oropsit lăsat în întunerec pe cărările destinului.

Opera lui Mateevici e legată într'atât de renașterea Basarabiei, încât pentru lectorul altor meleaguri, nu înseamnă prea mare lucru.

Trebue să fie cunoscute împrejurările care au contribuit la zămislirea acestei opere, pentru ca cineva să fie atras și să se aplece mai îndelung asupra tot ceeace a scris cântărețul Basarabiei. Fără un suflu de puternică emotivitate, stihurile lui Alexe Mateevici nu rețin și nici nu rechează.

Multe din versurile poetului basarabean înfățișează teme biblice. Nu e de mirare. Astfel de motive erau în strânsă legătură cu sensul pregătirii sale. Pe de altă parte, asemenea motive le găsea cu prisosință în literatura cu care a luat contact în prima perioadă a formării sale. E de ajuns a cita ca reprezentant al literaturii la care se face aluzie, pe I. S. Nikitin, a cărui operă este aproape în întregime asimilată pe baza temelor biblice.

Mateevici, însă, interesează mai mult prin versurile în care cântă viața celor umili, viața celor cari au stat mereu în întunerec. Prin cântecele sale Mateevici a ridicat steagul celor obidiți, cerând pentru aceștia drepturi și voe. Numele poetului rămâne adânc legat de frământările ce-au însuflețit, la o răspântie a vremii, ținutul dintre Hotin și Cetatea-Albă.

A. V.

NOTE

Carte și sabie

D. Dr. Goebbels, Ministrul Propagandei, va inaugura în ziua de 26 Octombrie, la Weimar, săptămâna cărții, care anul acesta stă sub motto: „Carte și sabie".

A apărut gazeta ostășească a națiunei „SENTINELA", atât de cunoscută în rândurile soldaților, număr demonstrativ al felului cum am lăsat și cum am regăsit Basarabia și Bucovina, stăpânită vremelnic de Bolșevici de la 29 Iunie 1940 până la 22 Iunie 1941.

*

„FINLANDA" este titlul cărții de actualitate, scrisă de d. Valeriu Măgureanu pentru a pune în evidență minunatele însușiri ale bravului popor finlandez și pentru a demonstra că vitejia dovedită în lupta de către Finlandezi este rezultatul unei continue pregătiri, bazată pe o deplină conștiință națională.

*

In colecția „DACIA PERENNIS" a apărut în minunate condiții technice „INDEMNURI ROMÂNEȘTI", volumul care cuprinde extrase din Cuvântările d-lui Mareșal Antonescu, grupate pe diferite probleme de o extremă importanță pentru neamul românesc.

DUPĂ RECUCERIRE

(Urmare din pag. I-a)

vor fi reconstruite, viața trebue să reintre în făgașul ei normal.

Grija noastră va fi ca cinstea cea mai exemplară să domnească atât în marea gospodărie a Administrației cât și în mica gospodărie a fiecărui om.

Trebue ca oamenii cari vor fi chemați să conducă treburile publice în teritoriile realipite să nu fie aleși dintre începătorii carierelor, oricare ar fi bunăvoința acestora, ci să fie selecționați cu multă atențiune dintre cadrele cele mai proeminente și încercate ale aparatului de Stat, cari renunțând cu abnegație la confortul și liniștea cu cari sunt obișnuiți în reședințele lor actuale, să-și ia sarcina de a fi misionarii unui Românism ideal în niște ținuturi cari, după îndepărtarea oblăduirii străine și a elementelor cari nu se puteau concilia cu noua stare de lucruri, pot fi considerate ca terenuri virgine, apte pentru o nouă cultură, și ca atare fiind deosebit de primitoare atât pentru sămânța bună, cât și pentru buruiana cea rea.

Credem că nu greșim când gândim că misiunea cea mai grea, cea mai plină de răspundere dar poate și cea mai nobilă o va avea învățătorul dela școala primară dela țară și dela oraș, care pe lângă învățătura solvelor și a cunoștințelor și chiar mai presus decât acestea, el trebue să dea fragedelor vlăstare ce-i sunt încredințate, o îndrumare temeinică pentru drumul vieții viitoare, în spirit cetățenesc, patriotic, cu obișnuința practicării virtuților și detestarea relelor înclinări.

După învățătorul care pune temelia vieții intelectuale și practice a viitorului cetățean, institutorul, profesorul, preotul, toți acești apostoli ai neamului cari au nobila sarcină și greaua răspundere de a desăvârși opera de perfecționare a intelectului și a caracterului tânărului cetățean, vor trebui să fie aleși pentru aceste provincii redevenite românești, dintre cele mai distinse elemente ale Țării, a căror activitate din trecut să fie o chezășie sigură de o perfectă îndeplinire a îndatoririlor lor în viitor.

Deasemenea capii autorităților, primarii, ofițerii, magistrații vor trebui să fie desemnați dintre înaintașii cari cu prețul renunțării la plăcerea ce o oferă șederea și lucrul în localități centrale cu așezare veche, își vor găsi o mulțumire sufletească și mai mare în opera lor de pioneri, de exponenți ai neamului, de constructori ai Românismului adevărat, curat, civilizat.

Populația provinciilor recucerite, cea reîntoarsă din refugiu și cea care rămasă pe loc a avut să îndure urgia anului de dominație dușmană, se va bucura de simpatia și concursul întregului popor român. Datoria fiecăruia din locuitorii acestor provincii este să contribuie din toate puterile la restabilirea echilibrului social și a bunei stări economice generale. In special populația rurală agricolă va trebui îndrumată și ajutată pentru ca în timpul cel mai scurt să poată face o cultură intensă și rațională a pământului.

Mijloacele necesare pentru sprijinirea financiară a elementelor capabile nu vor lipsi, căci între altele instituțiunile create cu concursul Statului în vederea întemeierii de întreprinderi ca Institutul de Credit Românesc sau a finanțării exploatărilor agricole precum este Creditul Național Agricol și altele, avea desigur cea mai mare solicitudine pentru Românii din Basarabia și Bucovina pentru a putea valorifica în modul cel mai folositor întreprinderile, pământurile și munca lor. Ler li se cere însă a-și reaminti în orice moment că banul ce li s'a dat nu le aparține, ci le este numai încredințat, pentru a fi ajutați în nevoile lor de stabilirea unui rost gospodăresc. Ei vor trebui să caute ca prin râvnă în munca lor de fiecare zi să întreție și să asigure averea lor încredințată și din produs să răsplătească la termenele ce se vor fi convenit, ratele ce vor fi de plată. Respectarea cu punctualitate a angajamentelor luate, de către fiecare comerciant, industriaș, agricultor etc. va câștiga pentru cetățeanul român basarabean și bucovinean, „creditul", acest piedestal al vieții economice, fără de care nu se poate desvolta nici o activitate agricolă sau comercială.

O chestiune care trebue să preocupe atât populația producătoare cât și forurile conducătoare este organizarea cooperațiunii sistematice prin cooperative de producțiune, de aprovizionare și de desfacere, astfel ca fiecare om să se poată dedica muncii sale, fără a-și risipi timpul cu grijile ce i le pot îndeplini mai bine și mai ușor cooperativele.

De altfel trebue avut în vedere în opera de reconstrucțiune din Basarabia și Bucovina ca nimic din material muncă și timp să nu se risipească în mod inutil. Totul trebue făcut numai după planuri bine studiate la a căror elaborare trebue să se țină seamă de părerile și sugestiunile celor ce au trăit și lucrat efectiv în aceste regiuni.

Bunăvoință, pricepere, constiinciozitate, devotament, muncă: aceștia sunt stâlpii pe cari se întemeiază orice operă reușită și durabilă — acestea vor fi armele cu cari după recucerirea teritoriului, va trebui să mergem la luptă pentru cucerirea unor noui temeiuri de viață socială, economică morală și națională în Basarabia și Bucovina redobândite cu îmbelșugate jertfe de sânge".

Comisarul Guvernului
Alex. Juan
fost Magistrat

DELA CONDEIUL DE AUR AL POETULUI LA SPADA DE FLACĂRĂ A MAREȘALULUI

(Urmare din pagina I-a)

apusene, ale civilizației și ale ordinei sociale"...

Pentrucă într'o massă de năvălitori neaderenți civilizației și culturei europene, noi „trebue să fim un strat de cultură la Gurile Dunării"...

Pentrucă, în sfârșit, „răsărită din rasse mongolice, de natura lor cuceritoare, așezate pe stepe întinse a căror monotonie are înrâurire asupra inteligenței omenești, lipsind-o de mlădioșie și dându-i instincte fanatice pentru idei de-o vagă măreție, Rusia e în mod egal muma mândriei și a lipsei de cultură".

Câte citate, atâtea geniale intuiții și profeții, asupra adevărului cărora — abia astăzi — ne este dat să reflectăm în liniște, ca după un tragic coșmar risipit.

Risipit prin riposta de vitalitate a neamului întreg, prin elanul și vigoarea neînfrântă a trupelor noastre și sub semnul întâlnirilor dintre cuget și faptă, dintre viziune și îndeplinire, pe care-i vedem conturându-se — ca o punte de lumină — dela condeiul de aur al Poetului, la spada de flacără a Mareșalului.

CRESTĂTURI

■ Românii d'n Răsărit se intitulează documentatul studiu al d-lui Nicolae M. Popp, apărut în ultimul număr al săptămânalului de luptă și redeșteptare națională Transnistria, în care autorul caută să arate: a) Vechimea Românilor dintre Nistru și Bug; b) Numărul lor și c) Răspândirea lor geografică.

Intinzându-se până dincolo de Nipru la „periferia orientală", Românii transnistrieni, ale căror sate „sunt așezate ori pe terenurile cele mai fertile, ori dealungul axelor de circulație ale regiunii" sunt cei mai vechi stăpâni ai pământului — astăzi eliberat de trupele noastre. Autohtonitatea lor nu mai poate fi pusă la îndoială. „Dacă Românii n'ar reprezenta aici primele ființe omenești trăitoare statornic, — spune d. N. M. Popp, — ar fi putut ei stăpâni tocmai locurile cele mai bune? Suntem siliți așadar să recunoaștem autohtonia Românilor din Transnistria. Nici un alt popor de dincolo nu poate revendica aceasta, nici măcar parțial. Toți ceilalți, sunt veniți mai de curând sau mai târziu, după cum au venit mai târziu și o parte dintre Români, însă primii locuitori ai Transnistriei au fost tot Românii".

In acelaș număr, d. Paul Știliun scrie despre „Intinderea așezărilor românești peste Nistru", așezări pe care le găsim și în Crimeia, Caucaz, Turkestan, Zinovievsk, Ecaterinoslav și Bazinul Donului, după cum ne învață însă și Bociacer în cartea sa apărută în 1926. — „Moldavia".

„Din constatările făcute la fața locului în Transnistria, massa românească este atât de compactă, că satele moldovenești se țin lanț. Dacă trecem peste Bug, situația este și mai revelatoare, pentrucă pe cât de românesc pare Nistrul, cu sate românești de o parte și de alta, tot atât de împânzit este și acest râu. Graiul dulce moldovenesc răsună pe ambele maluri ale Bugului și se împrăștie până dincolo de apele furioase ale Niprului".

■ Ca să vă dați seama de acei care dirijau literatura transnistriană, e de-ajuns să spunem că „Limbile de foc", — volumul de versuri al lui Nistor Cobac, tipărit în 1934 la Balta, — sânt îngrijite de doi jidani: Lehtir (redactor responsabil) și Goldemberg (corector).

■ Aurel Tudor, cunoscut în tânăra poezie, sub pseudonimul literar Aurel Fediuc, publică în cotidianul „Bucovina", la pagina închinată Transnistriei, o frumoasă și plină de simțăminte alese „Toamnă transnistriană", din care cităm ultimul vers:

Pe-aici intra-vom iară cu toamna în baladă.
Vom trece Nistrul rece săgeată peste vad,
și vom sări pârleazul la mândra în ogradă,
bolizii când din ceruri prin miriști, ropot, cad...

■ „Imi bate inima la Bug" se va numi volumul de poeme transnistriene, pe care d. Sergiu Grosu îl va scoate în toamna aceasta, în colecția revistei „Transnistria".

Dinu Vrajă

UN PRIETEN AL BASARABIEI

D. Mario Valaperta, reprezentantul publicațiilor italiene în România: „Regime Fascista", „Ambrosiana" și „Ilustrasione Italiana", e unul din gazetarii din vechea gardă, un îndrăgostit de România și de Basarabia. Ne cunoaște Țara încă din 1906, când, cu ocazia expoziției din Parcul Carol, a fost primit de poeta Carmen Sylva și decorat de primul nostru rege pentru felul frumos în care a prezentat Italiei progresul României.

E un adânc cunoscător al problemelor noastre din toate domeniile. Ne știe, ne simte durerile și luptă prin toate mijloacele de presă pentru redobândirea drepturilor noastre până la ultimul petic de pământ românesc.

Basarabia, în care a revenit după un an, i-a adus aceleași bucurii ca și nouă. După o călătorie dealungul pământurilor scumpe desrobite, a fost atât de încântat că și-a dat drumul bucuriei: „Imediat ce se restabilesc căile ferate în Basarabia, mă voiu reîntoarce să cercetez mai de aproape acest pământ latin".

Și nu-i va fi greu, fiindcă știe limba Basarabiei și simte românește.

Sabin Velican

„Aspectul economic al războiului actual"

Toamna anului 1939 a început pentru bătrânul continent al Europei, în sunetul redeșteptător al marșurilor războinice cântate de soldații celui de al treilea Reich, renăscut la o viață nouă prin geniul politic — miracol al veacului ce trăim: — ADOLF HITLER.

Au trecut doi ani și am intrat în cel de al treilea fără să se poată întrevedea — fie chiar și cu mai puțină precizie — cât va dura acest războiu dus de puterile Axei și ale pactului tripartit împotriva marilor democrați plutocrați, în frunte cu Marea Britanie. Nu cunoaștem durata, dar cunoaștem de partea cui va fi victoria.

Dela începutul războiului și până în prezent lumea întreagă — nu fără participări afective și materiale pentru unii sau alții dintre beligeranții încleștați în luptă — asistă la măestritele lovituri germane care, luând sfârșit cu cel metodic aplicat acum Rusiei Sovietice, taie Angliei ultima și cea mai mare dintre nădejdile victoriei, cu sprijinul țărilor de pe continent.

O carte apărută recent, intitulată „ASPECTUL ECONOMIC AL RAZBOIULUI ACTUAL", scrisă de un specialist în această direcție, d. Axente Sever Banciu prin datele minuțios culese și cu sistem întrebuințate la întocmirea acestei lucrări, aruncă o lumină destul de puternică pentru a înlesni întrevederea desnodământului acestui războiu.

Dela început, autorul pune accente pe potențialul economic al puterilor aflate în luptă, sau care, eventual, ar mai putea intra de aci înainte, condiționând potențialul militar de forța economică ce are la dispoziție fiecare din titanii ce-și dispută puterile.

Lucrarea d-lui Axente Sever Banciu apărută în aceste vremuri capătă o deosebită însemnătate, citirea ei deslegând multe din întrebările ce ni le-am pus în atâtea rânduri, dar pe care le-am lăsat, până la urmă, să fie soluționate de factorul timp.

Dem. Brezeanu

Nu te putem uita,
Nu te putem vinde...

Dragă ești inimii noastre, Transilvanie...
Numele tău și gândul și ochii ni-i aprinde;
Nu te putem uita, nu te putem vinde,
Nu te putem face danie.

Oamenii stepei meargă aiurea să colinde
După înșelăciuni, după prădanie.
Ne ești lipită de suflet, Transilvanie,
Nu te putem uita, nu te putem vinde.

Destinul tău și pe-al nostru îl cuprinde,
Cu-aceiași isbăvire sau cu-aceiași pieire
Incă o mie de ani, Transilvanie.
Nu te putem uita, nu te putem vinde.

Moartea de ne-ar fi împărtășanie,
Iadul pe pământ de s'ar întinde,
Nu te putem uita, nu te putem vinde
Trup din trupul nostru, Transilvanie.

N. I. Herescu

IMPORTANȚA INDUSTRIALĂ A LENINGRADULUI

(Urmare din pagina I-a)

unei cât mai groase și mai compacte pături industriale, pătură care trebuia să formeze, de fapt, elita regimului. Pentru aceasta, numai uzinele Kirow erau slujite de peste 35.000 de muncitori iar uzinele de cauciuc „Krasnyj Treugoljnik" de mai mult de 40.000 de muncitori. Imprejurimile Leningradului, ca și interiorul lui industrial, alcătuiau deasemenea o formidabilă bogăție de producție, prin cantitățile inepuizabile de lemn, cu ramificații pentru fiecare derivat, ca fabricate de hârtie, textile și chimicale.

Așa dar, din câte se vede, importanța covârșitoare a Leningradului pentru războiul pe care l-au pierdut bolșevicii, rămâne valabilă doar pentru istorie și pentru perspectivele progresului de mâine al învingătorilor.

Frontul de răsărit, din nordul înghețat și până la Marea de Azov, este complect la dispoziția armatelor germane și aliate.

CONTRIBUȚIA AVIAȚIEI ITALIENE IN PRIMUL AN DE RĂZBOI

Unul din cele mai însemnate instrumente cu care Axa își făurește Biruința este aviația Fascistă. Succesele repurtate de aripile italiene în ziua de 27 și 28 Septembrie când marina britanică a primit una din cele mai grele lovituri din câte a suferit în timpul acestui război, ne mărturisesc cu prisosință acest lucru.

Pentru a ilustra chipul metodic în care aviația italiană procedează la nimicirea forței britanice, vom da cifrele care traduc activitatea primului an de război:

Acțiuni de război: 23.000.
Ore de zbor: 153.000.
Bombe lansate: 400.000.
Torpile lansate: 98.
Avioane inamice doborîte sau distruse pe sol: 1.170.
Avioane probabil doborîte sau distruse pe sol: 350.
Vase de război și comerciale scufundate: 51.
Vase de război inamice avariate: 225.

RADIO

Sâmbătă 18 Octombrie 1941

RADIO ROMANIA, RADIO BUCUREȘTI

6.55-8.30: Ora dimineții: Deschiderea emisiunii; Radio jurnal (I); Concert de marșuri (discuri); Concert de fanfară româno-german; Inchiderea emisiunii.
11.50: Deschiderea emisiunii.
12.00: Jurnal în limba ucraineană.
12.10: Jurnal în limba rusă.
12.20: Muzică variată (disc.)
12.30: Radio jurnal (II); Jurnal cultural și Poșta sătenilor.
12.50: Ora ostașului.
13.50: Serviciul german de știri.
14.00 Radio jurnal (III).
14.20: Muzică românească (disc.)
14.30: Ora răniților
15.30: Reportagii germane de pe front.
15.40: Inchiderea emisiunii de prânz
17.00: Cronica socială.
17.15: Uverturi (discuri)
17.30: Radio jurnal (IV).
17.40: Universitatea Radio. Ciclul „Figuri transilvănene". Prof. Ion Breazu: Iosif Hodoș.
18.00: Orchestra Radio dir. de C. Bobescu; voce: d-na Felicia Vолănescu-Ionescu: Selecțiuni din operete (voce: Felicia Volănescu-Ionescu): „Voevodul țiganilor"; Arie din „Armurierul".

RADIO ROMANIA

19.00: Jurnal în limba italiană.
19.15: Jurnal în limba ucraineană.
19.30: Jurnal în limba turcă.
1.40: Jurnal în limba rusă.

RADIO BUCUREȘTI

19.00: Poezia toamnei (recital)
19.10: Orchestra Radio dirij. de Const. Bobescu; voce: Nicolae Șerbănescu

RADIO ROMANIA, RADIO BUCUREȘTI

19.50: Serviciul german de știri.
20.00: Radio jurnal (V); Sport.
20.20: Selecțiuni din Schubert (discuri).

PRIMĂRIA MUNICIPIULUI CHIȘINĂU
Serviciul Inventarierii și Administrării Bunurilor Statului
Nr. 979/941
30 Septembrie 1941

Publicațiune

Noi, Primarul Municipiului Chișinău, anunțăm pe această cale, că toți locuitorii din raza Municipiului Chișinău, posesori de piane, sunt obligați ca în termen de 5 zile dela data prezentei, să declare în scris (netimbrat) la Primăria Municipiului Chișinău, Serviciul Administrării Bunurilor Statului, din str. Eminescu Nr. 19, următoarele:

1. Numele și pronumele posesorului;
2. Domiciliul (strada, Nr.);
3. Numărul pianelor (câte bucăți);
4. Marca și numărul;
5. Starea pianului (bună sau rea);
6. Data de când îl posedă;
7. Cum a ajuns în posesia lui;
8. Actele justificative pentru dovedirea proprietății în caz de proprietate.

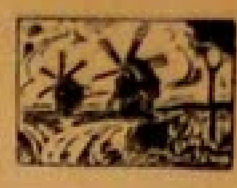
Acei cari nu vor face declarația în termenul arătat, sau vor face declarațiuni inexacte, vor fi deposedați de ele și deferiți justiției, conform art. 519 și 544 C.P. pentru dețineri de bunuri mobile streine.

Primar,
Col. C. DUMITRU

Secretar General,
N. JEMĂNEANU

VIAȚA BASARABIEI

Recompense pentru prinderea parașutiștilor sovietici în Basarabia

Guvernământul Basarabiei reamintește tuturor locuitorilor din cuprinsul acestei Provincii că, potrivit dispozițiunilor art. 8 din 30 August 1941, sunt obligați să anunțe de îndată apariția sau avertizarea oricărei aeronave inamice sau a parașutiștilor inamici și să dea concurs la urmărirea și prinderea lor.

Pentru a răsplăti curajul și devotamentul locuitorilor care vor concura la urmărirea și prinderea parașutiștilor inamici, Guvernământul a hotărît să acorde următoarele recompense:

1) Urmașilor celor ce au murit sau vor muri în lupta pentru prinderea parașutiștilor li se vor da câte 2 ha. pământ.

2) Celor ce vor prinde parașutiști li se va da câte un ha. teren de cultură.

3) Celor ce vor denunța pe parașutiști, câte 5000 lei.

Totodată se aduce la cunoștința întregei populații că potrivit dispozițiunilor decretului-lege Nr. 2018 din 9 Iulie 1941 și art. 2 din ordonanța Nr. 8/1941, distrugerea liniilor telegrafice sau telefonice, a liniilor de cale ferată, cum și semnalizarea cu focuri în loc deschis sau cu rachete luminoase se pedepsește conform legilor de război, cu moartea.

Judecata și executarea se va face în 24 ore.

In caz de flagrant delict, vinovații vor fi executați pe loc.

Spre a preîntâmpina săvârșirea unor astfel de acte, facem cunoscut că, am dispus să se ia din toate comunele ostatici, cari în caz de nedescoperirea autorilor distrugerilor sau semnalizărilor făcute pe teritoriul unei comune sau în afară de comună până în hotarul comunelor învecinate, vor răspunde cu viața.

Guvernator,
(ss) General C. G. VOICULESCU

ARENDARE DE PĂȘUNI PENTRU OI IN BASARABIA

COMUNICAT

Se aduce la cunoștința generală că în județele din sudul Basarabiei se găsesc întinse și bogate pășuni.

Guvernământul Basarabiei invită pe crescătorii de oi, în special pe coloniștii macedoneni evacuați din Dobrogea de Sus, să-și aducă turmele de oi în această regiune unde vor putea să arendeze în condițiuni foarte avantajoase întinse pășuni, bogate în nutreț.

Guvernator,
(ss) General C. G. VOICULESCU

Serviciul bunurilor din Chișinău și problema refugiaților veniți acasă

Odată cu întoarcerea refugiaților la vetrele lor, s'a ivit o problemă destul de complicată care s'a crezut că va putea fi soluționată în parte.

In acest scop, deoarece multe din locuințe au fost mistuite de foc sau aruncate în aer cu dinamită de trupele ideo bolșevice, Primăria Municipiului Chișinău a înființat un serviciu al bunurilor Statului, condus de d-nii dr. Potcoavă și Iov.

Urma ca refugiații cari și-au găsit gospodăriile distruse și mai cu seamă acei cari au fost numiți în funcțiuni la Chișinău, să fie plasați în casele rămase întregi și în apartamentele evreilor plecați odată cu bolșevicii peste Nistru.

Ori, în aceste locuințe s'au instalat croitoresele dela periferie, ocupând apartamente de câte 3—4 camere complectate cu mobilier, refugiații fiind nevoiți să ocupe locuințe fără uși, ferestre sau podele.

Deasemenea, un mare număr de negustori localnici au ocupat cele mai bune locuințe din centrul orașului, transformându-le în bodegi, cafenele, etc.

Față de această situație, a luat ființă o comisiune de revizuire a problemei, care însă nu dovedește să soluționeze chestiunea ce se menține în acelaș stadiu.

In afară de aceste considerente, mai există și faptul că o parte din refugiați și-au găsit unele lucruri casnice la vechile lor locuințe. Mulți nu mai dau peste aceste lucruri, întrucât au fost furate de golanii dela marginile orașului. Un alt inconvenient îl constitue și faptul că multe persoane au reținut locuințe pentru ei și familiile lor, dar până acum nu s'au prezentat să le ocupe din cauză că au serviciul în altă parte și astfel, aceste case stau goale, neputând fi folosite de cei cari au absolută nevoe.

Noui prefecți, în Basarabia

D. colonel în rezervă Bădescu Marin, actual prefect clasa II-a, al județului Ismail, se transferă în aceeași calitate la județul Tighina, în locul d-lui colonel în rezervă Ionescu T. Gh.

D. colonel Sergiu Atanasiu se deleagă a îndeplini funcțiunea de prefect al județului Ismail.

PRIN SATELE FOȘTILOR COLONIȘTI GERMANI DIN SUDUL BASARABIEI

La vestea pe care le-a adus-o însoțitorul meu că peste câteva zile vor putea pleca și ei, din Sărățica spre Polonia, izbucniră într'un „Ura" nesfârșit, caracteristic sufletului ucrainean.

Am intrat în școala construită încă de germani, în care n'am găsit decât vre-o 5 copii ai celor câțiva locuitori băștinași așezați aici imediat după întemeitorii satului, care se numea în limba lor „Mathildendorf" (Satul Matildei) o fostă proprietate neaoșă germană.

I-am întrebat pe actualii locuitori ai satului dece nu-și pot trimite copiii la școală și mi-au răspuns că ei fiind asigurați că pleacă spre Patria lor, nu văd pentru care motive i-ar mai face să piardă timpul. Tot din această cauză nu-i atrage inima să pună mâna pe ceva.

Casele și curțile satului sunt într'un hal nemaipomenit. Parcă nici n'ar trăi oameni. Nu se văd decât puțini cai, păsări, câte o căruță și ici colo câte o vacă.

Căruțașul, un moldovean din com. Tocuz, Zaharia Ungureanu ne face o descoperire. „Vacile ucrainenilor-răileni, așa-s cunoscuți în Basarabia, fiind de aceiași viță cu cei din Hotinul lui Ștefan Vodă, sunt hrănite cu cartofi și cu ouă. Ba unii mai prujesc zicând că le dau ceai. Nici ei nu mănâncă așa cum hrănesc vacile — ne lămurește el,

Intrăm într'o curte și cerem să ne arăte unde-i vaca. Ne conduce la grajdul construit de fostul fruntaș al satului, Matz, azi plecat în Germania și ne explică toată operația întreținerii unei vaci. Este cât se poate de complicată. In schimb, întreținerea gospodăriilor în general și a caselor în special, lasă mult de dorit. Fiindcă atât din declarațiile notarului comunei cât și din constatarea aspectului exterior și interior al locuințelor rezultă că dela plecarea foștilor coloniști casele n'au mai văzut nici var, nici tencuială, nimic.

Părăsim Sărățica Veche cu nostalgia timpurilor ce au fost și nu se mai întorc. Trecem prin Sărățica Nouă unde întâlnim aceiași priveliște. Ucrainenii ne întâmpină cu legitima întrebare: când li se admite să plece acasă? După ce li se dau explicațiile necesare, prietenul de călătorie dela Ceaga la Sărățica mă părăsește. O luăm spre Tarutino Nou, de curând evacuat de către Ucraineni, cari au reușit să plece printre primii. Țin să văd un sat pustiit de oameni. Urcăm dealul spre Cantemir Nou. In dreapta, în vale, se vede târgul Ceaga, fost populat în mare parte de evrei. Toți au plecat în Rusia, dar dar n'au reușit să distrugă satul. Peste apa Cegii se văd două conacuri: unul al proprietarului Ion Malai, azi deportat de bolșevici, iar altul al proprietarului Simeon Chelică, deportat deasemenea împreună cu un fiu. „Amândouă conacurile fuseseră transformate în colhozuri", mă lămurește Zaharia Ungureanu, dar Dumnezeu nu le-a ajutat să împrăștie toate gospodăriile oamenilor. Au intrat în sat numai câțiva tărăie brâu și vre-o zece gospodari de mijloc ce se temeau să nu-i trimeată în Rusia. „Să te ferească Dumnezeu de gospodăria lor. Era mai rău ca la țigani", îmi spune spătosul meu căruțaș.

Spre dreapta pe vârful dealului, se vede conacul moșiei evreului Ițic Bradschi, una din cele mai mari moșii din Basarabia, după mine. Despre acesta se plângea notarul comunei Ceaga Guzetovici că în ziua retragerii a avut o atitudine mai mult decât de trădător față de autoritățile românești. Din fericire însă a fost și el deportat de bolșevici.

Coborîm în sfârșit în Tarutino Nou, fosta colonie germană. Acelaș tablou ca și în Sărărțica: curți fără porți, case jerpelite și în plus pomi tăiați. Dar se mai adaugă ceva în plus: pustietatea, căci ucrainenii plecând n'a mai rămas țipenie de om. Oprim căruța și intrăm într'o curte. Totu-i mort. Se aude urlatul câtorva câini și croncănitul leneș al ciorilor, singurii stăpâni ai satului. Tste așa de sinistru acest tablou de parcă niciodată n'au trăit oamenii pe aici. Te apucă groaza. Iți face impresia că te fugărește cineva din urmă. După ce rotim ochii de mai multe ori în jur, urcăm în căruța pustie ca și satul și pornim încet spre Cantemir. Mă cuprinde jalea când îmi amintesc ce a fost și ce a rămas. „Cât de dibaci au fost bolșevici în a distruge, Doamne, Doamne, și acum au plecat și aceștia", —caut eu să-l provoc pe Zaharia al meu. „Mare păcat nui c'au, — plecat zice el. Tot nu erau de ai noștri. Lupul oricât l-ai hrăni, tot în pădure se uită și apoi nici soi de gospodari nu erau. N'aveam noi destui români fără pământ? Mai bine ar fi să aducă, soldați de cei ce luptă pe front și să-i așeze în satele acestea fiindcă ei sunt vrednici de sate așa de frumoase. Străinii să se mai ducă în țara lor. Că ni-e destul". Și luând-o spre Minciuna, alt sat pentru a ajunge la Leipzig și apoi la Romanești, mă gândeam mereu la vorbele ultime ale lui Zaharia.

V. Tepordei

Istoria noastră

Sânge românesc pentru Basarabia

Călătoria cu soldatul Hrapciug Vasile, sau cum au luptat ostașii români spre a recuceri pământul, increștinat cu sânge, al Basarabiei

Mulți dintre cei care n'au simțit îndeaproape mirosul războiului își închipue că Basarabia a fost ușor recucerită.

Povestea soldatului Hrapciug Vasile dintr'un regiment de vânători care a luptat până la porțile Bălților, poate arăta felul în care a fost recâștigat pământul Basarabiei.

INGROPAT PÂNA LA GÂT

Pare o frântură de basm și totuși e curatul adevăr trăit, adânc și uneori dureros, dar totdeauna cu mândrie simțit de către ostașul român. Abia se declarase războiul sfânt împotriva necuratului popor din răsărit, când avioanele inamice au și început să dea târcoale peste tabăra militară din Chișcărenii Iașului.

Tocmai stăteau la masă în tranșee, Soldatul Covaliuc are o presimțire și șoptește camarazilor:

— Hai să ieșim!

Unii zâmbesc, alții râd și nimeni nu-l urmează, dar imediat ce omul cu presimțirile se depărtează, cade o bombă, apoi încă una și a treia de cutremură pământul, gata să-l despice parcă. Pe locul unde au fost adăposturile, sunt numai cratere fumegânde. Copacii sunt întorși cu rădăcinile în sus.

Soldații care au fost în transeie sunt prinși, îngropați sub surparea pământului. Mușuroaie mai mici se mișcă, lăsând să se ivească brațe, picioare, capete cu ochi de pe altă lume și gemete înfricoșătoare.

Intr'o margine se aude un plâns și o rugă plină de tristețe:

— Fraților, nu mă lăsați fraților!

Caporalul Asiminei Vasile este prins și îngropat până în gât într'o groapă făcută de puterea bombelor. Iși învârtește a neputință ochii în toate părțile, dar din întreaga lui groapă n'a mai scăpat de cât presimțitorul Covaliuc. Acesta aleargă și vestește alte grupe, începe săpatul. Se desgroapă vii, morții, răniții, leșinați. Un soldat are toată fața o rană sângeroasă.

Unele trupuri sunt în apa care a pornit a isvorî imediat după sfărâmarea pământului de către bombe. Hainele oamenilor sunt ude și pline de sânge. Unii înjură, alții plâng de fericire și de spaimă, ca după o evadare din infern.

Iată primul episod al războiului pentru recucerirea Basarabiei, pe care împrejurările politice ne-au silit s'o dăm fără nicio pierdere pentru inamicul acaparator.

PLUTONIERUL SIMIONESCU SE IA LA TRÂNTA CU CAZEMATELE

Rusia Sovietică s'a pregătit îndelung pentru cucerirea Europei. Șirurile de cazemate sunt cea mai deplină dovadă a gândurilor războinice, la un stat uriaș ca Rusia, pe care nimeni nu ar fi atacat-o niciodată.

Cu lanțurile acestea de cazemate au avut de luptat ostașii noștri, imediat ce au trecut și Prutul și până departe pe Nipru.

In sectorul Sculenilor, pe unde au atacat vânătorii soldatului Hrapciug, s'au dat mari lupte pentru cucerirea cazematelor. Trei din ele băteau grozav cu puștile, cu mitralierele și chiar cu tunuri de calibru mai mic. Un singur, dar mare defect, avea tirul acestor lovituri: nu puteau fi purtate în toate direcțiile, ci numai atât cât le îngăduiau ferestruicile. In schimb lungimea de tir putea fi ușor schimbată. Greutatea era până când soldații români se apropiau de aceste cazemate.

Plutonierul Simionescu a întrebat pe ostașii săi care vor să meargă să atace cazematele pe la spate. Și, firește, au răspuns destui. Simțind apropierea, sovieticii trăgeau la disperare. Zadarnic însă. Prin salturi iscusite ostașul isteț a ieșit din raza de bătaie a cazematelor, apropiindu-se de cetățile-sicrie. Caporalul Siminiuc din Bucovina a svârlit prin ferestruica de aerisire prima grenadă care i-a amuțit pe vitejii din dosul betonului armat. După ce au spart ușa și-au intrat înăuntru, pe vatra umedă zăceau 8 răniți, iar prin ganguri au dat de 4 ascunși, atât de îngroziți, încât nu vroiau să se predea. Li se spusese că Românii îi vor schingiui după metodele antropofage.

O bună parte din soldații

(Continuare în pag. IV-a)

Doamna Mareșal Antonescu vizitează județul Lăpușna

In ziua de 2 Oct. a. c., d-na Maria Mareșal Antonescu, însoțită de d-na Forțu, d-na Orghidan, d-na Colonel Dobjanschi, d. Gh. Glod, prefectul jud. Lăpușna, d. maior Caracaș N., comandantul legiunei de jandarmi, au vizitat comunele Vorniceni și Strășeni, din jud. Lăpușna.

In com. Vorniceni au fost întâmpinați de pretorul local, primarul comunei Vorniceni și de corul format din țărani din com. Lozov și Strășeni, care a intonat „Mulți ani trăiască" și mai multe cântece naționale.

S'au vizitat spitalul de tuberculoși din Vorniceni, dispensarul, baia comunală, ospătăria comunală, școala și o casă țărănească.

Cu această ocazie, d. prefect Gh. Glod a ținut o cuvântare mulțumind d-nei Maria Mareșal Antonescu pentru cinstea ce a făcut-o județului nostru prin vizita d-sale și pentru faptul că se interesează de aproape de starea și viața țăranului desrobit de sub jugul barbarilor.

DOLEANȚELE FUNCȚIONARILOR PUBLICI DIN CHIȘINĂU

Delegația pensionarilor publici din Chișinău în frunte cu d. C. Mihăilescu — Președintele Filialei, a prezentat D-nei Alexandrina Cantacuzino, Președinta Societății femeilor Române ortodoxe și Președintă de onoare a Asociației pensionarilor publici din întreaga Țară, un memoriu cerând accelerarea rezolvirei chestiunei vitale pentru ei, care este plata pensiilor.

Pentru susținerea doleanțelor lor, pensionarii publici în memoriul prezentat arătau motivele pentru care majoritatea pensionarilor n'au putut pleca din localitate, despre situația lor juridică în legătură cu drepturile câștigate pe baza legilor în vigoare și despre situația lor materială disperată de astăzi.

D-na A. Cantacuzino a primit memoriul prezentat și a promis că va înmâna acest memoriu personal D-lui Ministru de Finanțe.

Deschiderea cursurilor la liceul de fete „Regina Maria" din Chișinău

Zilele trecute s'a făcut inaugurarea cursurilor la liceul de fete „Regina Maria" din Chișinău, prezenți fiind: dl. inspector școlar Negură, din partea directorului învățământului, dl. A. Antoniadi, Inspectorul Muncii, Dl avocat Prodan, delegatul Primăriei, d-na Maria Dumitrescu, directoarea Liceului Eparhial, d-ra Fărcașiu, directoarea Școlii Normale de învățătoare, d-na Popescu, farmacistă și profesoarele: Eugenia Dragomir, Liudmila Muscinschi, d-na Răpan, directoarea școlii de gospodărie, dl. Panteleimon Erhan, fost președinte al comitetului școlar, corpul didactic și părinții elevelor.

Părintele Ioan Silvestrovici, consilier eparhial, a oficiat serviciul divin, răspunsurile fiind date de către corul elevelor de sub conducerea d-lui Petre Petrov.

BINECUVANTAREA BISERICII

Părintele Ioan Silvestrovici, reprezentând pe I. P. S. Efrem, Locotenentul Arhiepiscop, după ce a scuzat absența Inaltului Erarh, a transmis binecuvântarea Bisericii, rugând pe Bunul Dumnezeu ca noul an școlar să dea cele mai binecuvântate roade, ștergând orice urmă lăsată de bolșevismul cotropitor.

CUVANTUL ȘCOLII

D-na Elena Muhanov, directoarea liceului, luând cuvântul în numele școlii și al corpului didactic, spune că după un an de suferință în robia celor fără Dumnezeu, ne vedem iarăși stăpâni pe pământul nostru dintre Prut și Nistru.

Românii robiți și încercați la grele umilințe au scăpat de lanțurile robiei, iar cei alungați în pribegie de puhoiul năvălitorilor s'au reîntors la vetrele lor.

Sfânta dreptate triumfând suntem iarăși stăpâni pe pământul nostru din Carpați și până la Mare. Oricât a fost de mare pericolul, stăpânirea noastră pe aceste meleaguri a fost reintronată, deoarece, istoria se repetă. Nu se putea ca în lupta dintre Christ și Antichrist să nu biruiască primul. Creștinii martirizați pentru credința lor, au implorat Cerul să aibă milă de cei rămași în iadul suferințelor bolșevice și glasurile lor au fost ascultate de către Tatăl Ceresc.

Dumnezeu a insuflat spirit de vitejie bravilor noștri soldați, cari, conduși de Mareșalul Ion Antonescu, providențialul Conducător al Neamului Românesc, au eliberat partea de pământ subjugată de către barbarii dela răsărit.

De aceea, datori suntem să punem toată puterea noastră de muncă în slujba patriei, căci vremurile ne cer aceasta.

Soldatul român și-a pus sângele și viața în slujba Basarabiei, iar nouă nu ni se cere decât muncă, devotament și iubire de țară, de Rege și de Conducător.

Astăzi când școala își deschide porțile să pornim la lucru cu încredere și optimism, înfruntând toate lipsurile și nevoile.

D-sa mulțumește d-lui Guvernator pentru neobositul interes pe care l-a pus în interesul școlii, pentru deschiderea la timp a cursurilor școlare.

Solemnitatea a luat sfârșit printr'o manifestație sucetană pentru Rege, Conducător, Armată și Țară.

SOLEMNITATEA DESCHIDERII NOULUI AN DE JUSTIȚIE ROMÂNEASCĂ LA ORHEI

In sala de ședințe a tribunalului Orhei a avut loc ședința solemnă pentru inaugurarea activității justiției românești în orașul și județul Orhei.

Au fost de față șefii autorităților civile și militare în frunte cu d-nii colonel Florian Medrea, prefectul jud. Orhei, Constantin Roșca primarul orașului Orhei, Constantin Mateescu președintele tribunalului, colonel Nicolae Făgărășeanu comandantul Cercului de Recrutare, subprefect Vlădescu, lt.-colonel dr. Floru, judecător Tănăsescu, dr. Macovei, medic primar al județului, d-na Alexandrina Anghel, directoarea gimnaziului teoretic de fete, Petre Cucluina aj. primar, prof. Dum. Munteanu, directorul gimnaziului teoretic de băieți, Ion Doncilă avocat, Nicolae Mihăilescu avocat, Constantin Scripcă prim-grefier, funcționari judecătorești, precum și un foarte numeros public.

Serviciul religios a fost oficiat de către un sobor de preoți compus din păr. Radion Plescu, parohul catedralei, păr. Filip Gherbanovschi, păr. Andrei Svetlov și diaconul Pavel Tomencu.

După terminarea serviciului religios și sfințirea localului au rostit impresionante și entuziaste cuvântări ocazionale d-nii Constantin Mateescu președintele tribunalului, colonel Florian Medrea prefectul jud. Orhei și Ion Doncilă avocat, după care fapt, solemnitatea a luat sfârșit.

Practica pedagogică pentru profesorii secundari

Ministerul Culturii Naționale informează pe cei interesați că practica pedagogică în vederea examenului de capacitate pentru profesorii secundari se va face în anul școlar 1941-1942 la școalele secundare de băieți și fete din centrele universitare București, Iași și Sibiu.

Licențiații universitari și diplomații școalelor superioare speciale, care doresc să facă această practică, vor înainta cereri *Ministerului Culturii Naționale, direcția Invățământului Secundar*, cel mai târziu până în ziua de 25 Octombrie a. c.

In fiecare cerere se va arăta: 1) Numele și pronumele candidatului. 2) Facultatea sau școala superioară specială. 3) Copie de pe diploma sau adeverința de absolvirea școalei superioare. 4) Specialitățile la care vrea să facă practică pedagogică. 5) Localitatea în care vrea să facă practică: București, Iași sau Sibiu. 6) Adresa actuală a candidatului.

La 27 Ocombrie se va publica repartizarea candidaților pe școale secundare, în fiecare centru universitar.

Practica pedagogică va începe la 1 Noembrie a. c. șiva continua până la sfârșitul anului școlar 1941-1942.

In fiecare centru universitar, se vor organiza și cursuri speciale pentru candidați dela toate specialitățile.

La începerea practicei fiecare candidat va plăti o taxă de 2.000 lei pentru întreg anul școlar.

Ultimul număr

al revistei „Documenti di vita italiana" a fost închinat corpului italian de expediție în Rusia

Bine cunoscuta revistă italiană „Documenti di vita italiana" închină ultimul său număr „Corpului expediționar Italian din Rusia". Amedeo Tosti face un scurt istoric al acestei unități italiene, înfățișând pe cruciații italieni în adevărata lor lumină de ostași neobosiți ai Europei, celeia adevărate.

Ansamblul ilustrativ, conceput dinamic, prezintă marșul soldaților italieni împotriva bolșevismului, din ziua în care Ducele și-a inspectat armata și până în preajma bătăliilor de astăzi.

SUPREMA JERTFĂ

La primele atacuri contra Odesei, ofițerii și trupa Diviziei general Vladescu au scris cu sânge lupta lor contra bolșevismului

Sosise ordin pentru ocuparea poziției. Odată cu seara, trupa se pune în mișcare și fiecare unitate își ia în primire sectorul fixat. Atenția tuturor este încordată, fiecare așteptând momentul suprem și lucrând intens la terminarea măștii individuale. In sfârșit, adăpostul este gata. Soldat, gradat, ofițer — toți intră în ele, așezându-se cum poate mai bine. Unii aruncă tot pământul scos mai mult în dreptul capului, alții îl împart și pe alături. Este o chiverniseală gospodărească pentru salvarea vieții, fiecare punându-și, în această mască, toată nădejdea momentană.

Se pun pe poziție mitralierele și puștile mitraliere, căutându-se un loc cât mai potrivit pentru o mai bună rază de bătaie. In sfârșit, totul este terminat.

Liniște adâncă. Nimeni nu mișcă. Intre cer și pământ, ostașul își întoarce gândul spre acasă-unii poate pentru ultima oară, căutând la cei ce-au rămas acolo, la viața lor și a lui, la grija lor și la chinurile lui. Toți trăesc, în aparență, momente de reverie. Deodată o tresărire.

Primele bubuituri de tun spintecă tăcerea, iar drumurile cerului brăzdate adânc de străfulgerări. Artileria noastră își începuse activitatea. Pe deasupra, obuzele duc cu ele suerul morții. Nu trece mult și bolșevicii intră și ei în acțiune. Obuzele se încrucișează. Nu știi cari trec și cari cad. Unele se sparg departe în față, altele în urmă. Rar, câte unul explodează în rândurile noastre. Faptul nu miră pe nimeni, căci inamicul nu reperase încă definitiv pozițiile infanteriei, aflându-se în curs de regularea tirului.

O înaintare eroică

Compania 7-a dintr'un regiment de dorobanți se află cu tot Batalionul lângă satul Oktiabri, susținută de o baterie din artileria unui regiment al Diviziei. Puțin timp după ce începură tragerile artileriei se primește ordin de atac. Plutonul I de sub comanda sublocotenentului Boris Popovici se ridică și face primul salt înaintând către pozițiile rusești. Din față, nici un foc. Incă un salt și plutonul este silit să rămână la pământ. Rușii erau la 250 metri și observară înaintarea noastră. Un foc puternic de arme automate forma o pânză, prin care orice trecere era imposibilă. Câțiva dorobanți sunt loviți de schije.

Sublocotenentul observă terenul și bateria noastră bătea în urma pozițiilor inamice. Imediat, trimite un agent la companie, pentru ca postul de comandă să fie anunțat în vederea tragerii ce trebuia să fie scurtată. Dar, cum timpul trecea, sublocotenentul Popovici crezu că atacul contra inamicului trebue continuat neapărat.

Cu toată vijelia de foc, el trece în fruntea plutonului și ordonă înaintarea în salturi mici și dese. Ostașii se avânt cu elan. Metru cu metru, d'stanța dintre linia noastră și inamic este scurtată, cu toate pierderile suferite.

Cad câțiva morți și răniți cari sunt evacuați de brancardieri la primul post de ajutor.

Iată-i la numai 20 metri de întăriturile bolșevice, din care curg fără încetare gloanțele morții. Plutonul sublocotenentului Popovici Boris devansase celelalte plutoane, croind drum de biruință unității sale. Lupta era în toi. Cei 20 de metri trebuiau și ei cuceriți, cu orice preț. Comandantul dădu ordin pentru atacul cu grenada și el însuși cu sacul plin în spate, se avântă în fruntea soldaților, spre întăritură. Primele grenade explodară; apoi altele și altele. Deodată, focul inamicului încetă. Cuibul celor trei mitraliere fusese distrus. Rușii erau parte omorîți, parte răniți. Unul ieșise afară și ridicase mâinile în sus. Un sergent ajunse imediat cu grupa și se aruncă în groapă. Biruința era deacuma desăvârșită. Cuibul de mitraliere, care le împiedicase înaintarea, era distrus.

Toți se uitau, însă, să-l vadă pe sublocotenentul Popovici. Nu era aci. Doi soldați se întoarseră să-l caute. La 8 metri de întăritură, ei îl găsiră căzut, cu grenadă în mână, în poziție de tragere. Murise, străpuns de un glonț în frunte.

Frt. t. r. Pâslaru
Reporter de războiu

SANCȚIUNI APLICATE CONTRAVENIENȚILOR LA LEGEA LÂNEI

Ministerul Economiei Naționale a sancționat pe contravenienții:

1) Gh. Niculescu din Cernești, jud. Iași, cu amendă de lei 65.000 (șasezeci și cinci mii).

2) Grigore Dumitru din Cerchez, jud. Constanța, cu amendă de lei 35.000 (treizeci și cinci mii).

3) Vasile Radu din Costache Negri, jud. Covurlui, cu amendă de lei 30.000 (treizeci mii).

4) Niculae Rădulescu, din Costache Negri, jud. Covurlui, cu amendă de lei 150.000 (una sută cinci zeci mii), pentru faptul că a vândut lâna altor persoane decât organizației colectoare (centrului de colectare) operațiune oprită de Decretul-Lege Nr. 1796-940, privitor la colectarea și folosirea lânei indigene.

Aceste sancțiuni s'au aplicat pentru fapte comise înainte de apariția Deciziilor de blocare Nr. 421 din 23 August 1941 și Nr. 433 din 5 Septembrie 1941.

Vânzările, cumpărările sau dobândirile sub orice formă a lânei, în afară de regimul legal de colectare care s'au comis după datele de mai sus cari se vor comite se vor pedepsi cu închisoare, internare în lagăre, confiscarea mărfii și amenzi conform Decretului-Lege a sabotajului economic.

IN LUMEA ARIPILOR

ROMÂNUL ARE ȘAPTE VIEȚI...

Când bombardierele rusești — trei avioane de tipul SB2 — au ajuns în marginea orașului Tulcea, artileria antiaeriană românească a deslănțuit împotrivă-le un puternic tir de baraj. Zidul de foc, ridicat de proectilele tunarilor noștri dinaintea celor trei echipaje bolșevice se desemna limpede pe cer, exact la înălțimea de sbor a dușmanilor, printr'un șirag de norișori alburii. Ei înfloreau din senin unul lângă altul, se frământau o clipă, până își găseau locul și apoi, culbăriți în calmul văzduhului, încremeneau în nemișcare, ca niște sentinele fantastice de basm.

Departe, la celălalt capăt al brațului de sus al Dunării acolo unde el cotește dinspre Miază-Noapte spre Soare Răsare, ca să mângâe cu undele lui cetatea Ismailului, patru vânători bolșevici se roteau deasupra orașului basarabean, cotropit acum un an de Ruși.

*

Avionul românesc Hurricane, plecat la „vânătoare liberă" de păsări dușmane, tocmai se despărțise de camaradul său din „celulă". Acum rămăsese singur de veghe și săgeta în toate sensurile zările albastre, asemenea unei rândunici voiase, ce se scaldă în aerul proaspăt și însorit al dimineții.

Deodată, privirea locotenentului C., pilotul Hurricane-ului, cade asupra șirului de norișori alburii, cari răsar subit în dreapta lui. Va să zică, acolo sunt avioane dușmane. Iată, le vede, pe toate trei. In sfârșit, are cu cine să se bată, sborul n'a fost zadarnic...

Ca împins de o forță nevăzută, pilotul își aruncă avionul pe o aripă, virează până ajunge în direcția dușmanului; apoi se repede cu maximum de iuțeală într'un „picaj" atât de pronunțat, încât aerul sueră cu furie în jurul lui. Numai cinci sute de metri îl mai despart de patrula sovietică... numai patru sute... Toată atenția îi este concentrată asupra celor trei bombardiere. Mintea lucrează vertiginos, întocmind planul de luptă. Va ataca întâiu pe cel din stânga, va degaja în „cabraj", va...

Ridicând instinctiv ochii, pilotul vede în fața lui, la vreo șapte-opt sute de metri dincolo de bombardiere, grupul de patru vânători bolșevici, cari patrulau mai înainte deasupra Ismailului. Ei observară pregătirea de atac a Hurricane-ului și alergară în ajutorul „tovarășilor". Acum se apropiau vijelios, amenințător...

Locotenentul C. măsoară dintr'o privire distanțele. Iși dă seama că el este mai aproape de bombardiere decât vânătorii roșii și se hotărăște să-și execute fulgerător atacul, înainte de sosirea ajutoarelor bolșevice. Impinge mai mult în „manșă" pune bine maneta de gaze în plin, potrivește direcția din „palonier", apoi apasă de trăgaci... trimițând din plin o jerbă de gloanțe în bombardierul din stânga. Conform planului stabilit. In vreme ce „degajează", el mai are timp să observe cum flacările țâșnesc din avionul dușman, care lasă în urmă-i o dâră groasă de fum negru și se prăbușește în „vrie". Vânătorii ruși sunt acum la vreo cinci sute de metri. Din partea lor, nici o primejdie încă.

Hurricane-ul virează din nou și „pică", de data aceasta asupra avionului din cap. Cele două bombardiere îl primesc cu salve de mitralieră, dar nu-l nimeresc. In schimb, rafala locotenentului C, este iarăși eficace: avionul țintit scoate fum... coboară în pantă periculoasă... dispare...

Acum Hurricane-ul pregătește al treilea atac, împotriva ultimului bolșevic rămas. Dar nici n'apucă să tragă, când din spate îl ajunge o țesătură de linii aprinse, îl impresoară într'o plasă de foc. Câteva gloanțe îi străpung planurile; iar din față deschid focul și cele patru avioane de vânătoare...

Iute ca o svârlugă, pilotul nostru părăsește în voia soartei pe cel de al treilea bombardier și se întoarce brusc spre înapoi, să dea pieptul întâiu cu adversarii necunoscuți, picați ca trăsnetul din senin. Când intră bine în viraj, se uită și nu-și crede ochilor: sunt opt, sunt, poate doisprezece vânători bolșevici... Desigur, e formația de protecție a patrulei de bombardieri, pe care el n'o văzuse, fiindcă probabil aceștia sburaseră sus de tot, iar el își concentrase atenția numai asupra bombardierilor și a celor patru vânători dela Ismail.

Prins între două echipe dușmane, în plin cer inamic, locotenentul C. nu poate face decât un singur lucru: să lupte. Să lupte până va fi doborît. Dar mai înainte, să doboare el cât mai mulți...

Hotărît, pilotul român trimite o salvă de gloanțe primului vânător roșu, ce-i ese în cale. Apoi trage în altul. Și încă într'unul... Dar ultima rafală se isprăvește înainte de a fi ridicat degetul de pe trăgaci!

Nu mai are gloanțe...

Dacă bolșevicii vor simți că nu mai are cartușe, atunci este definitiv pierdut. Va muri asasinat. Deci, înainte la atac, ca și cum totul ar fi în ordine. Numai așa va putea să-i însele.

Invălmășala din ceruri este îngrozitoare. Vânătorii bolșevici sunt mulți ca albinele unui roiu. Gloanțele lor trasoare fulgeră văzduhul, țesând în jurul Hurricane-ului o urzeală ucigătoare de foc. Curbele cele mai bizare sunt desemnate vijelios de acești bondari aprigi ce se reped din toate părțile înspre avionul românesc... apoi se răspândesc... și se întorc mereu... mereu...

Locotenentul C. manevrează cu dibăcie, el este un maestru al manșei. Fiecare atac al lui și fiecare apărare ce-și face e cu socoteală: ele îl apropie pe nesimțite de liniile românești.

După opt-nouă minute de luptă — ce par a fi o eternitate— caruselul aerian a ajuns în marginea Tulcii, în bătaia artileriei antiaeriene românești. Tunarii înțeleg viclenia vânătorului român, care le aduce peșcheș un roiu de avioane bolșevice.

Ei deslănțuie un foc de iad...

Bolșevicii își dau seama de situație și o rup înapoi de fugă, spre liniile lor; iar Hurricane-ul o sbughește în jos, într'un „picaj" la verticală, de par'că ar fi un Stuka... Vreo doi-trei „tovarăși" mai îndrăzneți îl urmăresc zadarnic câteva sute de metri, dar nu se pot ține de el; și apoi se întorc și ele, rușinate că le-a scăpat din mână prada, în „fericitul" spațiu bolșevic...

de Prof. George ȚINTA
Corespondent de războiu pentru Aeronautică (P. P.)

AJUTORUL DE IARNĂ GERMAN IN TIMP DE RĂZBOI

El constitue o puternică și emoționantă manifestare a solidarității naționale

BERLIN, 16 (UTA). — Darea de seamă anuală, pe care ministrul Reichului, dr. Goebels, a dat-o la începutul acțiunii ajutorului german de iarnă, arată o creștere a acestui ajutor cu 235 milioane mărci, astfel că în total, poporul german a dat 916.214.000 milioane mărci față de 681.000.000 mărci anul trecut. Faptul că s'au vândut în total 142.000.000 insigne pentru ajutorul de iarnă în valoare de 88.400.000 mărci, arată cât de importantă este suma procurată prin această practică devenită foarte obișnuită pe străzile Germaniei. Aceasta demonstrează că poporul german a contribuit pentru scopuri sociale în fiecare zi a anului trecut, cu suma de 4 mil. mărci, In cifră rotundă, 600.000.000 sau putut da pentru acțiunea de ajuotrare a N. S. V.-ului, în timp ce ultima treime a sumelor realizate, s'a putut întrebuința pentru micșorarea nevoilor din teritoriile alipite ulterior la Reich. O mare și importantă parte din activitatea generală a N. S. V.-ului, a fost consacrată acțiunii de ajptorare „Mutter und Kind" (Mamă și copil). Astfel numărul grădinițelor de copii s'a ridicat la 23.000. Sunt îngrijiți zilnic 420.000 de copii. In acțiunea trimiterii copiilor la țară, s'au repartizat pentru întremare 1½ mil. copii mici și 150.000 mame cu 65.000 prunci. Din 1933 s'au trimis la țară în total 5,7 mil. copii și inclusiv fondurile primite de Crucea Roșie și cotizația N. S. V. Totalul sumelor adunate până acum prin acțiunea ajutorului de iarnă, a atins suma de 4 MILIARDE MĂRCI.

Pentru a da o idee mai clară despre importanța acestei sume, ministrul a arătat că ea corespunde, de exemplu **bugetului pe 10 ani al statului elvețian.** De sigur, conducerea de stat a național-socialismului nu a găsit necesar să întrebuințeze întreaga sumă pentru acoperirea nevoilor actuale, o mare parte din ea rezervând-o pentru măsuri de prevedere, în vederea înlăturării unor nevoi ulterioare.

Primul loc între organizațiile unde sau întrebuințat sumele realizate, îl ține N. S. V.

SÂNGE ROMÂNESC PENTRU BASARABIA

Continuare din pagina III-a

sovietici au scăpat însă, fugind prin subteranele ce legau cazemata distrusă de altele intacte. Fuga le-a fost de scurtă durată, doarece, după prima cazemată, a doua și a treia au avut aceiași soartă. Oamenii aleși de plutonierul Simionescu și-au îndeplinit datoria: cazematele, la luptă dreaptă, au fost răpuse, iar drumul spre inima Basarabiei, deschis.

Satul a căzut, dar evreii în fuga și ura lor i-au dat foc dela un cap la altul. Din unele cazemate mai depărtate se vedeau soldații sovietici fugind îngroziți peste câmpuri unde mitraliera românească semăna moartea purificatoare.

Ce ați căutat în Basarabia, fii vânduți diavolului, cumetrii ai lui Iuda?

Păcat că aveți numai o singură piele!

Iată cum a fost cucerită Basarabia: prin jertfă și curaj. Ostașul român și-a pus pieptul la strivirea inamicului pe care l-a bătut alungându-l până departe, urmărindu-l în țara sa.

La începutul războiului, marele strateg politic, mongolul acela cu bot de râmător, pe nume Molotov, a spus-o plin de orgoliu: „La o lovitură voiu răspunde cu trei lovituri și voiu bate pe dușman pe pământul său".

Necreștinul tovarăș al sălbaticului Stalin, a uitat că în toate ale vieții, deci și ale istoriei, mai are de spus o vorbă, uneori măcar, și mult răbdătorul Dumnezeu.

(Va urma).

Sabin Popescu-Lupu

RUȘII DIN 1914 ȘI CEI DIN 1941

SAU DESPRE PREDILECȚIILE ENGLEZE

Dela microfonul său din Londra, d. Wiskham Stead ne-a spus o seamă de lucruri care cad foarte greu în cumpănă în ceeace privește răspunderea Marei Britanii. D-sa a făcut o comparație între rușii din 1914 și cei din 1941 și a constatat că rușii de astăzi cu douăzeci de ani de pregătire politică și sunt cu toții uniți, în vreme ce în celălalt războiu se luptau între ei pentru un sistem de guvernământ care nu stârnea la toți acelaș simțimânt de lealitate. Wiskham Stead spune un mare neadevăr, pentrucă Rusia de astăzi nu este de loc unită, iar regimul bolșevic întâmpină nu numai opoziții, ci și ura, mai cu seamă a acelei părți din popor, care mai păstrează și astăzi simțăminte religioase. Declarațiile propagandistului britanic sunt însă prețioase, căci ele ne dovedesc că Marea Britanie nutrește o mai mare simpatie pentru bolșevism, de cât pentru vechiul regim țarist. Motivul acestui lucru este cât se poate de limpede. Regimul țarist nu era, ca cel sovietic, un instrument ușor de mânuit în mâinile englezilor; nu se adapta la a sluji scopul englezilor de a distruge civilizația și rezistența popoarelor europene. Wiskham Stead mai spune însă și alte lucruri mult mai interesante. El amintește că în vremea războiului trecut, mai mulți ruși erau convinși de nevoia unei schimbări de regim. In acest scop — spune Wiskham Stead — a fost hotărîtă trimiterea în Rusia a unei misiuni engleze condusă de Lordul Kitchener. După moartea Lordului Kitchener, pierit cu prilejul scufundării crucișătorului care îl transporta, Londra a trimis în Rusia pe Lordul Millner și — adaugă comentatorul — în 1917 a isbucnit revoluția.

Avem astfel confirmarea acelora pe care în parte le cunoaștem. Astăzi ne-o spun însăși englezii. Anglia a pregătit și a înlesnit revoluția rusească. Anglia deci, încă depe vremea celuilalt războiu își trăda aliații. In vreme ce lupta alături de armata Țarului, pregătea în împărăția lui revoluția care trebuia să ducă apoi la regimul bolșevic.

O altă mare răspundere se adaugă astfel la toate celelalte care apasă pe umerii Marei Britanii. Englezii nu sunt răspunzători numai de o situație care înfățișează o groaznică primejdie pentru Europa și pentru civilizația apuseană, dat fiindcă s'au aliat cu bolșevismul. Ei sunt răspunzători și pentru faptul de a fi ajutat și pregătit regimul bolșevic ajutând și pregătind revoluția rusească din care acest bolșevism s'a născut.

Alianța anglo-sovietică nu este o cârdășie cerută de nevoia de a lupta împotriva lui Hitler și a Axei. Ea este un fapt pregătit de multă vreme, de când nu exista încă o Germanie național-socialistă și nici o Italie fascistă. Anglia a trădat în 1916 și în 1917 pe aliata sa Rusia, tot așa cum în 1940 și-a trădat aliata Franța. Și atunci ca și astăzi Anglia n'a urmărit decât un singur lucru: să slăbească Europa pentru a o putea stăpâni. Anglia este și a fost mereu primul vrăjmaș al Europei, al păcii și al lumii civilizate.

Intensificarea plantațiilor de nuci

Direcțiunea viticulturii din ministerul domeniilor a întocmit un plan de investiții privitoare la culturile viticole și de pomi fructiferi din țară.

In acest plan este prevăzută intensificarea plantațiilor de nuci în regiunile potrivite acestor culturi.

D. CHURCHILL ȘI PACEA VEȘNICĂ

Dacă, în afară de Anglia, toată lumea ar fi dezarmată, atunci s'ar mai putea nădăjdui într'o pace veșnică. Aceasta este, în câteva cuvinte, părerea lui Churchill, exprimată într'unul din ultimele sale discursuri rostite la radio. Ar urma deci ca toate Națiile, care nu sunt de limba engleză, să predea armele (nu ar rămâne decât fixarea ceasului până la care ar fi permisă circularea pe străzi) și toate lucrurile ar merge apoi de minune.

Churchill a pomenit însă și de eventualitatea în care una din aceste Nații, refuzând să facă act de supunere jandarmeriei Majestății Sale Britanice ar putea provoca un nou războiu. Nu trebuie însă să ne fie teamă, căci totul a fost socotit din vreme. „Noi — a încheiat Churchill — avem intenția să luăm întinse măsuri cu scopul de a împiedeca un nou războiu pe tot timpul cât vom putea supraveghea pacea, dezarmând cu adevărat Națiile vinovate și păstrându-ne în acelaș timp la adăpost de orice surpriză".

Acest sistem nu este deloc greșit. Dimpotrivă, el este cât se poate de bun. El are însă valoare pentru toată lumea. Pacea va fi asigurată și apărată și în cazul în care, Anglia, în loc să dezarmeze pe ceilalți, va fi ea însăși dezarmată de aceștia.

Măsuri pentru intensificarea transporturilor de mărfuri și materii prime

Vagoanele vor fi încărcate obligator la capacitatea lor

Direcțiunea generală a căilor ferate a constatat că predătorii transporturilor de lemne de foc, fier, cărbuni, cherestea, sfeclă de zahăr, piatră, ciment, var, ipsos, cereale, cartofi, zahăr, produsele cerealelor măcinate, hârtie, glucoză, sare, cărămidă, țiglă, minereuri, nisip, pământuri brute sau spălate, inclusiv caolină, humă, mortar, traverse și orice lemnărie brută în general, ceapă, borhot umed și leguminoase, nu utilizează capacitatea completă a vagoanelor ce li se pun la dispoziție pentru încărcare, din care cauză vagoanele sunt rău utilizate și din punct de vedere al intensității transporturilor.

Pentru a se pune capăt acestei situație dăunătoare bunului mers al transporturilor, a dispus următoarele:

Vagoanele nu se vor mai dirija decât după tonajele cari se cer de predători, adică: 10, 15 sau 20 tone.

Predătorii vor fi obligați să încarce vagoanele la capacitatea lor maximă.

In acest scop, vor trebui să facă pe versul scrisorii de trăsuri sau alte documente de transport următoarea mențiune: *„mă oblig să încarc vagonul la capacitatea lui și în caz de neîncărcare completă, consimt a plăti diferența calculată între cantitatea încărcată și capacitatea vagonului".*

In cazul când predătorul nu încarcă vagonul la capacitatea lui, taxarea transportului se va face după tonajul vagonului și anume:

Pentru transporturi în care taxele se plătesc la predare, se va încasa dela predător taxele tonajului complect.

Pentru transporturile cu taxe transmise la care nu se utilizează tonajul complect al vagonului, se va încasa obligator dela predător taxele pentru diferența dintre greutatea efectivă încărcată și tonajul vagonului, socotită după coloana 3-a din tariful local de mărfuri, urmând ca destinatarul să plătească numai taxele pentru greutatea efectiv încărcată.

Examen de impiegat de mișcare cu telegrafiștii din cadre

Comitetul de direcție C. F. R. a aprobat ținerea unui examen pentru funcțiunea de impiegat de mișcare cu telegrafiști din cadre.

Examenul se va ține în ziua de 1 Decembrie a. c., la sediul fiecărei inspecții C. F. R.

Se pot prezenta la acest examen telegrafiști din cadre având ca studii gimnaziu teoretic (cursul inferior) sau școala inferioară de comerț (se exclud acei cari au școala de comerț curs seral) și etatea maximă 40 ani, socotită la 1 Octombrie a. c.

Cererile însoțite de recomandarea șefului ierarhic se vor înainta inspecțiunilor de mișcare până cel mai târziu în ziua de 1 Noembrie a. c., cari, în urma verificării situației fiecăruia, va admite la examen pe cei ce îndeplinesc condițiunile cerute.

Examenul va fi în scris și oral.

Vor fi declarați admiși numai cei cari au obținut media generală 6 (șase).

Cei reușiți, după o practică de 3 luni vor depune examenul practic după care vor fi autorizați să îndeplinească, pe răspundere proprie, funcțiunea de impiegat de mișcare.

Candidații cari nu vor reuși la examenul din 1 Decembrie, se vor putea prezenta după o lună la un nou examen, iar în cazul când nu vor reuși nici a doua oară, nu vor mai putea fi admiși în viitor la un asemenea examen.

UN GRUP DE GAZETARI SLOVACI NE VIZITEAZĂ ȚARA

Miercuri 15 Octombrie a.c. la orele 20, a intrat în țară grupul ziariștilor și reprezentanților oficiali ai Slovaciei, ca invitați ai Guvernului român, pentru a face o excursie documentară în țara noastră.

Delegația este însoțită în tot timpul vizitei de d. Mihai Pop, secretar de Presă al României la Bratislava.

In gara Arad, distinșii oaspeți au fost întâmpinați de d-nii Al Bădănă, secretar general al Ministerului Propagandei Naționale, O. V. Cisek director adjunct al direcțiunei Presei, I. C. Cazan și Septimiu Bucur funcționari ai Ministerului Propagandei.

D. Al. Bădănă, secretarul general al Ministerului Propagandei a salutat grupul în numele d-lui Prof. Mihai A. Antonescu, vice-președintele Consiliului de Miniștri și Președinte ad-interim al Consiliului de Miniștri.

Această vizită a gazetarilor slovaci constitue un fericit prilej de cunoaștere și consolidare a prieteniei dintre România și Slovacia.

ACȚIUNEA DE REPLANTARE VITICOLĂ ȘI POMICOLĂ

Se vor distribui vițe altoite și pomi fructiferi cu mari înlesniri de plată

Directorii Camerelor Agricole din județele în cari urmează să înceapă refacerea plantațiunilor îmbătrânite și nerentabile de vii și de pomi, au fost convocați la începutul lunii la Ministerul Agriculturii și Domeniilor. Cu acest prilej s'au stabilit următoarele:

In privința refacerii plantațiilor de vii s'a hotărît să se refacă cca. 1000 ha. din viile altoite sau indigene, din cuprinsul zonelor viticole delimitate în masive compacte.

Directorii Camerelor agricole din județele în cari se va duce acțiunea vor trasa zonele viticole în cel mai scurt timp întocmind tabele nominale de viticultorii ce se vor înscrie, indicând suprafața de refăcut, numărul vițelor și varitățile lor.

Vițele altoite se vor da de Minister prin Camerele agricole respective iar costul va fi plătit de agricultori în rate anuale — 3—5 — începând cu al doilea an dela plantare.

Refacerea se va face, pe cât va fi posibil, după un plan întocmit, pentru fiecare proprietate în parte, astfel ca ea să se poată continua: ea va începe în cele mai importante centre viticole.

In ce privește acțiunea pomicolă s'a hotărît plantarea a cca. 300.000 de pomi din speciile: pruni, meri, nuci și eventual peri, în regiunile proprii culturii lor. Pomii vor fi distribuiți de Minister prin Camerele agricole iar costul se va plăti tot în rate — 3—5 ani — achitându-se în primul an 25% din valoarea lor. Ca și pentru acțiunea viticolă Camerele agricole vor întocmi planuri detailate de replantare pentru fiecare centru, unde se va începe acțiunea.

Se refac numai plantațiunile bătrâne, iar pentru nuci și peri se vor face plantații noui.

tare viticolă câtși pentru cea pomicolă se vor întocmi contracte tip în care vor fi prevăzute, condițiunile contra valorii vițelor și pomilor și cele tehnice după care vor trebui făcute și îngrijite ulterior plantațiile.

UCRAINA IN SPAȚIUL EUROPEAN

Cu cât statele europene se apropie mai mult unul de altul și cu cât devine mai intens schimbul reciproc de mărfuri al țărilor, cu atât devine mai necesară desvoltarea în cel mai înalt grad a tuturor regiunilor de materii prime de cari dispune spațiul european. Abia atunci se va realiza o autoasigurare cât mai extinsă, care echivalează de altfel pentru Europa și cu libertatea politică. Sudestul Europei a început să-și organizeze producția agricolă în vederea contribuției sale în alimentarea Europei, aceasta însă va fi și mai completă când toată bogăția Ucrainei va fi încorporată în economia europeană. In Rusia țaristă, 80 la sută din exportul total de cereale îl dădea Ucraina 772.000 ha. sunt plantate cu sfeclă de zahăr iar fabricile ucrainiene de zahăr oferă anul 1,5 milioane tone zahăr pieței. Sovietele au desvoltat în ultimii ani și cultura porumbului și bumbacului. Suprafețele însămânțate cu bumbac au sporit în ultimul deceniu, cel puțin de 10 ori, iar producția a sporit numai între 1930 și 1937 dela 700 tone la 55.000 tone.

Se aude adesea spunându-se că Ucraina este o regiune curat agricolă. In realitate însă ea dispune și de o cuprinzătoare industrie de materii prime, așa încât țara poate fi furnisoarea unui mare număr de produse industriale. Există vaste bogății miniere: numai zăcămintele de cărbuni din bazinul Donețului sunt evaluate la 72 miliarde tone, iar producția sa de 70 milioane tone anual deține locul al patrulea în lume. 60 la sută din totalul necesităților interne ale Rusiei, erau acoperite din bazinul Donețului. Alături de cărbuni au o mare importanță și zăcămintele de minereuri de fier. In 1935 producția era de 16,5 mil. tone prevăzându-se o urcare până la 21 milioane tone, fiindcă minereurile ucrainiene excelează în conținut de fier până la 60 la sută — și în conținut restrâns de fosfor. Mai există bogate zăcăminte de mangan, Ucraina conducând în producția lumii. Bogăția de materii prime a țării o desăvârșesc minele de zinc și plumb ca și izvoarele de petrol. Industria de fabricare s'a desvoltat în Ucraina numai în parte, ea limitându-se la prelucrarea materiilor prime în semi-fabricate. Centrul industrial cel mai important este Charkovul.

Toate acestea arată că Ucraina poate alcătui o industrie națională completă. Insă sforțările de eliberare ale ucrainienilor au fost reprimate sub toate regimurile.

Astfel agricultura a fost colectivizată, iar recoltele erau răpite regulat. Până acum Ucraina a hrănit prin cerealele sale Rusia, de acum înainte însă își va da contribuția și la alimentarea Europei. Sunt însă necesare investiții de proporții mari, iar potențialul economic al Ucrainei poate fi încă mult mărit. Europa poate renunța prin livrările de materii prime ale Ucrainei, la aprovizionările de peste Ocean, iar pentru economia europeană, materiile prime ale Ucrainei și producția agricolă ucrainiană reprezintă o complectare din cele mai valoroase și substanțiale.

FURTURILE COMISE DE COPII ȘI DE TINERI SPORESC IN ANGLIA VERTIGINOS

Corespondentul londonez al ziarului „New-York Sun" scrie că furturile comise de copii și de tineri sporesc în Anglia. După ziaristul american cauzele acestei stări de lucruri trebuesc căutate în șederea prelungită în adăposturi, dar mai cu seamă în marea lipsă de alimente, fapt care mână pe tineri la furt.

Numeroși copii și tineri sunt zilnic arestați și internați în casele de corecție. In ciuda însă, a măsurilor severe care au fost luate, delictul sporește necontenit.

O NOUĂ AFIRMARE A PRIETENIEI GERMANO-ROMÂNE

Sosirea unei misiuni germane la Breaza.- Solemnitatea de eri

Ca o mărturie în plus a adâncirii relațiilor germano-române, conducerea organizațiunii Reichsarbeitdienst a trimis în România o grupă de instructori cu menirea de a orienta și a pregăti pe viitorii conducători ai muncii tineretului român, asupra sistemului de organizare și de lucru al instituției germane care poartă grija educării tineretului prin muncă.

Solemnitatea inaugurării oficiale a avut loc la Breaza în prezența d-lor: General Radu Rosetti, ministrul culturii naționale, dr. C. Dănulescu, subsecretar de stat al muncii, General V. Iliescu, subsecretar de stat al educației extrașcolare, General adjutant Emil Pălăngeanu, General Ionescu-Sinaia, Lt. Colonel Von Stetten, reprezentantul R. A. D.-ului în România, Maior Stahl, Consul Rödde, Lenarts, Findeisan, Schlegmann, Colonel Greceanu, prefectul județului Prahova, Lt. Colonel Anastasiu, Lt. Colonel Ionescu F., Lt. Colonel Eitel, Lt. Col. Pop A., Maior Borici, etc.

La orele 12 cei 200 de tineri din organizația serviciului muncii germane au defilat într'o impresionantă ținută după care cei de față adunați în jurul pavilionului au asistat la ceremonialul ridicării pavilioanelor române și germane.

In cadrul acestei solemnități un reprezentant al tineretului german a rostit lozinca zilei spunând următoarele:

„Mareșalul Antonescu este Conducătorul Statului Român, națiunei care ne este prietenă și aliată. In ceasuri hotărîtoare El a luat în mâinile sale conducerea destinelor Patriei sale. Astăzi într'o fidelă frăție de arme cu oștirea germană, soldații lui luptă contra bolșevismului câștigând victorii după victorii. La chemarea sa am venit la Breaza pentru a ajuta prin aceasta la reclădirea țării sale".

Cum s'a desfășurat serbarea

După aceasta detașamentul german a dat onorul, în timp ce drapelele celor două națiuni prietene erau înălțate. Apoi d. general Emil Pălăngeanu a rostit următoarele cuvinte:

TINERI GERMANI,

Cu inimile pline de bucurie, cu sincere și calde sentimente, salutăm sosirea voastră pe pământul țărei românești.

In primul rând aduc cuvânt de mulțumire Conducătorului muncii, germane, Const. Hierl, care a tradus în fapt promisiunea ce ne-a făcut-o, trimițându-ne pentru câtva timp această formațiune de inițiere.

Ați venit pe urmele camarazilor voștri luptători ca avant-garda păcii.

Ați venit să arătați cum se reconstruește acolo unde alt îndemn și altă mentalitate n'a știut decât să distrugă.

Ați venit să lămuriți tuturor că acest serviciu nu mai poate lipsi din viața unei națiuni, care vrea să trăiască și să faceți să se înțeleagă ce rol capital prezintă acest serviciu în domeniul educației și economiei naționale.

In sfârșit, ați venit să ne convingeți că pe bună dreptate marele vostru Fuehrer v'a botezat: „chezași" ai împlinirii măreţului ideal preconizat de el".

Noi, prin încrederea Conducătorului nostru, cu prețioasa colaborare și metodica îndrumare de tot momentul a Locot. Colonelului Baron von Stetten, reprezentantul Serviciului Muncii, atașat organizației noastre, vom împrumuta crezul muncei voastre și ne vom sili să îl traducem în fapt.

Experiența muncei voastre o vom răsădi pe ogorul mândrei noastre țări, ogor proaspăt stropit cu sângele ostașilor noștri și ai voștri, căzuți în crez comun, în lupta contra dușmanului care acum se zbate în spasmele agoniei.

Citesc în ochii voștri și tălmăcesc în marțiala voastră atitudine, mândria de a vă numi Germani, de a aparține unei mari rase, care impune azi omenirii o lege nouă pe o temelie nouă, care să redea continentului bătrân o așezare liniștită și de mult așteptată.

Fiți bine veniți!

Răspunsul d-lui L.-Colonel Von Stetten, delegatul conducătorului Serviciului Muncii din Germania

Conducătorul Statului Român d. Mareșal Antonescu, s'a hotărît să se creeze în România o organizație pentru care Serviciul Muncii din Germania urmează să fie luat drept exemplu.

Conducător al acestei organizații românești a fost hotărît d. General adjutant Emil Pălăngeanu.

Pentru a ușura această misiune Conducătorul Serviciului Muncii din Germania d. Const. Hierl la apelul d. Mareșal n'a trimis pe voi camarazi aci în România.

nă cu camarazii voștrii români să puneți baza organizației „Munca Tineretului Român", sunt convins că

Misiunea voastră este ca împreu-

fiecare va ține seama de caracteris-

se va baza pe o înțelegere și încre-

activitatea ce o veți desfășura zilnic

ticile popoarelor noastre aliate și cu dere reciprocă. Fiecare din voi trebuie să fie mândru că poate contribui la această importantă operă.

Fuehrer-ul în ultimul său discurs a recunoscut prin cuvinte de cea mai mare laudă, valoarea muncii de reconstrucție pe care România a prestat-o în acest din urmă an.

Astăzi armata română se află umăr la umăr, cu ostașii noștrii, în lupta cea mai crâncenă a istoriei sale, luptă care se apropie de sfârșitul ei glorios.

Mai sunt însă multe greutăți de nvins n această țară, multe neajunsuri de neînlăturat și multe opere de înfăptuit.

La această campanie de reconstrucție vrem să contribuim și noi.

Vom ajuta din toate puterile noastre ca România să-și formeze o organizație care va educa prin muncă tineretul român dându-i posibilitatea să cunoască adevăratele îndatoriri naționale și să-și însușească virtuțile ce totdeauna au fost considerate ca cele mai înalte însușiri bărbătești.

Astăzi aducem aliaților români experiența noastră.

Voi camarazii mei dela această companie de studiu sunteți toți aspiranți la postul de conducători în organizația Reichsarbeitsdienstului. Această companie de studiu este o școală de conducători de trupă. Datoria voastră este de a educa.

In timp ce continuați și aprofundați prin experiența proprie transmiteți aceste cunoștințe și camarazilor noștri români care vor primi aci ca viitori conducători ai organizației „Munca tineretului român" primele lor inițieri.

Trebue să fim convinși că succesul acestei opere de educare pe care urmează s'o prestați, va avea o influență hotărîtoare asupra viitoarei organizații românești și aceasta pentru că valoarea fiecărei organizații este în funcție de conducătorii ei.

Chiar în săptămânile acestea am văzut roadele frumoase date de colaborarea militară germano-română.

Să sperăm și dorim ca munca voastră pentru închegarea organizației „Munca tineretului român" să fie încoronată de acelaș succes.

Solemnitatea a luat sfârșit la orele 2, în mijlocul unei însuflețite reuniuni, după care asistența alături de tineretul german a trecut în sufrageria comună unde s'a servit masa.

Această misiune care se găsește în țară alături de delegația română care se va deplasa zilele acestea în Germania, au rolul de a cimenta legăturile dintre tineretul german și cel român și de a pregăti pe viitorii îndrumători ai tineretului român.

MOLDOVENII NOȘTRI DE DINCOLO DE NISTRU

Statisticile au arătat în cifre, numărul mare de români care locuesc dincolo de Nistru. Hărți care arată diversele neamuri în culori, arată mai plastic aceiași situație.

Toate acestea însă apar ca niște date abstracte și reci, dacă gândul și sufletul nostru nu umple cu conținut cifrele. Fiecare număr din statisticele acelea reprezintă un român, — un moldovean de-al nostru, care vorbește ca dumneata și ca mine, care crede ca noi toți și care din timpuri pe care nimeni nu și le mai aduce aminte „e străin în țara lui".

Poate că nici această sforțare a imaginației și a judecății nu-i deajuns pentru a putea da o idee complectă despre ce este aceia „Transnistria românească".

Pentru ca să înțelegi totul, — și bucuria noastră de a-i regăsi și tragedia lor de a se fi născut de a fi crescut și de a fi murit, generații după generații, printre străini, trebue să vezi, să auzi și să simți toate la fața locului.

După ce ai trecut Nistrul, și când ai intrat într'un sat și vrei să întrebi ceva sau să stai de vorbă cu un om, îți vine, fără să vrei, să faci apel la cele câteva cuvinte rusești pe cari le știi să le înșiri, fără legătură: „Pravа!!... na prava!!..

Și pe când te căznești să îngăimi ceva în limba lui Tolstoi, cel din față te privește nedumerit; el „rusul" nu înțelege nimic: și deodată te 'ntreabă el **„ce vrei?"** într'o moldovenească perfectă.

Nimeni nu va putea spune, niciodată, de-ar fi să studieze la fața locului zeci de ani, prin ce minune acești moldoveni uitați de Dumnezeu și mai ales de noi, dar mereu neuitați de ruși, s'au putut menține aici cu limba, cu credința și cu sufletul lor.

Bine înțeles că ei nu pot avea un sentiment de fii ai României și nici o conștiință de „români" în sensul pe care acest cuvânt îl are pentru noi, fiindcă nu au memoria vre-unei vieți naționale românești, în casa părintească a românismului.

Ei sunt ca acei oameni cărora, pe când erau copii le-au murit părinții pe care nu i-au cunoscut, și despre care nu au în memoria și în statura lor sufletească nici urmă.

Dar aceasta nu înseamnă nimic. Aceasta nu înseamnă că ei sunt mai puțin români

Ceeace este esențial este faptul că ei au, și încă cu mare mândrie, conștiința că sunt „moldoveni"; adică altceva decât ruși.

Niciodată, vreun om din miile de sate românești de dincolo de Nistru, nu-ți va spune că este rus, ci îți va răspunde „pe moldovenește", că este moldovean.

Sate nenumărate, regiuni nesfârșite sunt ocupate de acești „moldoveni" care nu știu decât moldovenește și nicio boabă rusească, nici acum — precum nici în timpul țarilor. S'au schimbat urgiile, dar au trecut peste capul lor, sau încălcând trupul și sufletul lor, dar au rămas, fără ostentație dar firesc, la vorba și la „fasonul" lor de moldoveni

Și vorba lor nu e o întâmplare. E semnul fără putință de tăgadă a originei lor.

Sunt frați de-ai noștri

E adevărat că în educația noastră oficială, s'a creiat o sensibilitate națională în deosebi pentru Ardeal. Și nu a fost rău. Idealul nostru național, s'a intimidat însă în fața colosului rusesc care stăpânea frații dela Răsărit, și, timorat, n'a insuflat acelaș elan și aceleași înaripate speranțe.

Dar aceasta nu a putut însemna niciodată renunțare, la ceiace este drept, după cea mai dreaptă cumpănă de cântărire a cerințelor formate de națiuni: să fim odată toți împreună; să se poată desvolta seminția aceasta românească, normal, liniștit, în integritatea ei, pentru a da omenirei tot ceace specificul ei național poate da în toate ramurile de creațiune.

Cine poate avea inima să-l lase în părăsire, „streini în țara lor", atunci când Dumnezeu, în clopotnițele de dincolo de Nistru ridicând iarăș clopotele, a sunat desrobirea?

Ceva despre „Basarabia" ziarul provinciei desrobite

A fost primul ziar care a trecut Prutul, după recucerirea Basarabiei. Cu ce bucurie și fiori de nădejde a fost prins în mâini și cercetat de frații care au stat un an în robie!

Acum, după aproape trei luni de apariție, am dori să strângem în jurul acestui purtător de ideie românească pe toți cei ce au un rost în așezarea vieții basarabene.

Ziarul e o vatră în jurul căreia bătrânii sfătoși și tineri dăruiți de Domnul, își spun cuvântul cald, a mângâiere și înălțare, pentru poporul strâns în jurul luminii. Darul e cu atât mai prețios, cu cât e mai bogat.

Dăm un serios îndemn tuturor condeierilor din Basarabia și de pretutindeni unde scrisul acesta pătrunde și e înțeles, a scrie, a-și așterne gândurile pentru cititorii basarabeni.

Avem, dintre basarabenii întorși din refugiu, ca și dintre cei care au suferit ocupația, oameni care altădată scriau în publicațiile Basarabiei. Sunt învățători, preoți, medici umani și veterinari, agronomi, silvicultori, apicultori, diferiți breslași care trebuie să-și spună cuvântul în această tribună a poporului basarabean, a reintronării nouei vieți românești în această provincie.

Să se scrie într'o limbă românească pe înțelesul poporului dintre Prut și Nistru „Basarabia" nefiind o publicație bucureșteană în felul ziarelor obișnuite, ci tipăritura zilnică ce trebuie să oglindească viața de aici, în armonioasa limbă pe care s'o înțeleagă și oamenii cu învățătură mai înaltă și poporul muncitor. Numai în felul acesta ziarul își atinge scopul.

Intelectualii și chiar țăranii mai cu îndemânare la scris, trebuie să dea semne de viață. Paginile acestei publicații stau la dispoziția acelor mânuitori de condei, care vor ști ce poate folosi poporului român din Basarabia.

Vrem să scoatem o pagină literară și folcloristică, precum și alta privind viața economică, de care atârnă viitorul și prosperitatea unui Neam, ca cel românesc în plină desvoltare.

Colaborarea aceasta ar mai indica și semnul începutului de vindecare sufletească a intelectualilor din Basarabia, oameni atât de crunt loviți, unii prin refugiul nostagic, alții prin ocupația umilitoare.

Așteptăm răspunsurile colaborării, al unirii întru lumină, întru lumină.

Ziarele muncitorilor streini din Germania

Lucrătorii străini din Germania, pe lângă alte atenții din partea frontului muncii, se bucură și de aceia de a avea ziare scrise în limba maternă. Dăm o listă a acestor ziare: „Il Camerata", pentru muncitorii italieni; „De Vlaamische Post" pentru cei flamanzi; „Slovensky Tyzden" pentru cei slovaci; „Broen" pentru cei danezi; „Van Honk" pentru cei olandezi și „Le Pont" pentru cei francezi.

IMPOZITUL EXCEPȚIONAL DE 4 LA SUTĂ LA VÂNZĂRILE DE VINURI

Intrucât s'a constatat că la vânzările de vinuri impozitul excepțional 4 la sută nu se aplică în conformitate cu dispozițiunile legii și adesea nu se aplică de loc, ministerul finanțelor amintește dispozițiunile prin care s'a fixat obligațiunea, care de altfel stabilește și exigibilitatea impozitului excepțional, că expedierile de mărfuri să fie însoțite de note de livrare, bonuri sau facturi, timbrate cu 4 la sută.

In consecință la toate vânzările de vinuri impozitul excepțional 4 la sută trebue achitat odată cu predarea mărfii.

Plata impozitului se va face la perceptiile sau administrațiile financiare respective, iar chitanța de plata impozitului excepțional 4 la sută trebue să însoțească fiecare transport de vin, urmând ca în caz contrar să se aplice sancțiunile legii.

Deci transporturile de vinuri trebuesc însoțite de chitanțe de plata impozitului excepțional 4 la sută și nu prin aplicare de timbre.

ISPRAVA UNEI FETE DIN BUȚENI-LĂPUȘNA

Tânăra Teodosia Ciubotaru, de 21 ani, originară din satul Buteni, județul Lăpușna, dând naștere unui prunc, l-a părăsit într'un maidan dela marginea satului.

Pruncul a fost găsit mort și mâncat în parte de câini.

Pentru acest fapt, numita a fost trimisă în judecată.

REDACȚIONALE

Ziarul „Basarabia" trebuind să fie oglinda reală a vieții obștești din provincia dintre Prut și Nistru, în cadrul nouei vieți a României reintregite, corespondenții noștri sunt rugați cu insistență să ne trimită numai știri cu caracter local.

Ziarul *Basarabia* caută spre imediată angajare corespondenți harnici la: Hotin, Soroca, Bălți, Orhei, Cahul, Ismail, Chilia, Cetatea Albă, Tighina, Tg. Edineți, Tg. Florești, Dubășari, Basarabeasca, Hâncești, Strășeni, Tg. Călărași și Ungheni.

Corespondențele de probă se vor trimite: Secretariatului de Redacție al ziarului „Basarabia", Bulevardul Lascar Catargiu No. 31, București III.

APEL

D-na Margareta și Eugeniu Calderan roagă pe toți acei cari s'au întors de dincolo de Nistru și Bug și știu ceva despre soarta lui Nic. Calderan, să binevoiască a-l înștiința la adresa de mai jos:

Chișinău, str. Ștefan-cel-Mare, 116.

ULTIMA ORA

POPULAȚIA ODESEI A PRIMIT CU ENTUZIASM TRUPELE ROMÂNE ȘI GERMANE

BERLIN, 16 (Rador). — Agenția DNB transmite următorul comunicat special:

Inaltul comandament al forțelor armate germane a dat următorul comunicat special in legătură cu intrarea trupelor române in orașul Odessa:

„Inaltul comandament al forțelor armate germane comunică următoarele dela cartierul general al Fuehrerului:

După cum a anunțat cartierul general român, trupele armatei a 4-a române au atacat Odessa și au rupt ultimele linii de rezistență.

In cursul după amiezii, trupele române au intrat in orașul Odessa.

Populația a primit cu entuziasm trupele române și germane."

ECOUL VICTORIEI ROMÂNEȘTI DELA ODESA, IN STRĂINĂTATE

Omagiul poporului german

BERLIN, 17 (Rador).— Postul de Radio-Berlin, cu prilejul emiterii comunicatului Marelui Cartier al Fuehrerului și comunicatului român asupra victoriei dela Odessa, după ce a arătat că poporul german felicită poporul român pentru strălucitul succes obținut, a incheiat această emisiune cu Imnul național român și cu „Deșteaptă-te Române".

*

BERLIN, 17 (Rador).—„Deutsche Allgemeine Zeitung" publică in ediția de seară comunicatul Marelui Stat Major despre spargerea liniei de apărare dela Odessa.

Ziarul publică comunicatul armatei noastre cu un titlu pe două coloane.

Reprezentantul Ministerului de Externe, d. Ministru Plenipotențiar Paul Schmidt, a incheiat conferința de presă de astăzi cu lectura aceluiaș comunicat al armatei române privitor la frontul dela Odessa. Este pentru prima dată când se citește in cadrul acestei conferințe de presă, comunicatul militar al uneia din țările aliate Germaniei.

SALUTUL SOREI NOASTRE LATINE: ITALIA

ROMA, 17 (Rador). — Postul de Radio-Roma a emis aseară următorul comentar inchinat victoriei armatelor române dela Odessa:

Strălucitul succes obținut de armata română in fața Odessei atrage din nou atenția Europei asupra vitezei conduite a trupelor Mareșalului Ion Antonescu, care, călăuzite de un șef de elită, au scris in această campanie pagini frumoase de istorie militară.

Vărsând generos sângele copiilor săi pe câmpiile de bătălie ale revoluției europene, România a contribuit puternic la construirea nouei Europe, in care națiunea română va ocupa un loc de onoare.

Exemplul dat de România arată in mod elocvent că un popor, eliberat de intrigile străine și devenit stăpân al propriului său destin, poate regăsi cu ușurință tradițiile sale naționale și caracterul său istoric.

*

ROMA, 17 (Rador).— Toate ziarele de după amiază reproduc pe prima pagină cu titluri enorme pe toate coloanele, știrea infrângerii rezistenței Odesei de către trupele române. Tot in pagina I-a este publicat comunicatul român in care se anunță ocuparea localităților Gnileakovo, Dalnie și Tataca. Comunicatul spune că inaintarea continuă și că Odesa este in flăcări.

TRIBUNA scrie că liniile de apărare pe care rușii le ridicaseră in jurul Odesei au căzut sub lovitura de ciocan a trupelor române.

Inaintarea română se desfășoară regulat și ultimele obstacole bolșevice sunt pe punctul de a cădea. Entuziasmul cu care a fost primit comunicatul Comandamentului Suprem al armatei, arată increderea pe care România o are in Armată și in Șeful ei.

ARMATA GERMANĂ LA 100 KM. DE MOSCOVA

BERLIN, 16 (Rador). — Dela cartierul general al Fuehrerului, inaltul comandament al forțelor armate germane comunică:

Pe frontul de răsărit, se dau acum lupte in mai multe puncte ale liniei exterioare de apărare a capitalei sovietice, linie care este situată cam la 100 km. de Moscova.

Importantele orașe Kaluga și Kalinin, situate la 160 km. de Moscova, unul spre sud-vest și celălalt spre nord-vest, se află de mai multe zile in mâinile noastre.

După cum s'a mai anunțat printr'un comunicat special, dubla bătălie de la Briansk și Wiasma este aproape terminată. In cursul zilei de eri, forțele incercuite in pungile făcute la nord de Briansk au fost nimicite și inamicul a suferit pierderi sângeroase. Curățirea pădurilor dela sud de Briansk de resturile armatelor inamice bătute și incercuite, este incă in curs. Masivele forțe germane, care au participat la această gigantică bătălie de străpungere și de incercuire, au și devenit disponibile pentru efectuarea unor noui operațiuni.

Până acum au fost luați 560.000 de prizonieri, iar 888 care blindate și 4133 tunuri au fost capturate sau distruse.

Ministrul Suediei la Moscova și-a anunțat plecarea din U.R.S.S.

STOCKHOLM, 16 (Rador). — Corespondentul agenției D.N.B. transmite:

După cum anunță radio Motala, ministrul Suediei la Moscova a făcut cunoscut eri guvernului sovietic că dorește să părăsească Moscova.

Infanteriștii români, in prima linie, inainte de atac

BRAVII OSTAȘI AI MAREȘALULUI, AU CUCERIT ODESA!

Domnul Prof. Mihai A. Antonescu, președinte ad-interim și vice-președinte al Consiliului de Miniștri, a adus la cunoștința țării prin radio, Joi seara la ora 19, marea veste a ocupării Odessei, după cum urmează:

„ROMANI,

Am avut mândria, care va rămâne cel mai sfânt titlu al vieții mele, să vă citesc proclamația Mareșalului Antonescu in ceasul când armatele noastre au pornit in cruciada deschisă impotriva bolșevismului de Fuehrerul Adolf Hitler: Războiul Sfânt.

Azi vă citesc comunicatul din 16 Octombrie al Comandantului de Căpetenie al Armatei, al Mareșalului Antonescu.

Comandamentul de Căpetenie al Armatei comunică următoarele:

Comandamentul forțelor române din fața Odesei raportează:

„La ordinul Comandamentului de Căpetenie Nr. 16 S. din 16 Oct. 1941, trupele Armatei a IV, au rupt ultima poziție de rezistență inamică ce apăra Odessa și au pătruns in după amiaza zilei in oraș simultan pe toate direcțiunile.

Rezistențele din Odessa sunt in curs de lichidare prin lupte de stradă.

Elementele rapide de asalt se găsesc incă dela orele 16 in portul Odessa, unde reduc ultimele rezistențe sovietice.

Populația primește cu entuziasm trupele româno-germane.

Comandantul forțelor din fața Odessei,
General de Corp de Armată adjutant, IACOBICI

Este aceasta, Români, o pagină de glorie scrisă cu sângele jertfei soldatului român, o pagină care deschide răsărit nou drepturilor noastre veșnice.

Să ne inchinăm gândul de credință, de recunoștință și de luptă tuturor acelora care, in lupta sfântă impotriva bolșevismului, ne-au adus bucuria mândriei, desrobirei și titlul de glorie al Neamului Românesc.

Trăiască Armata Română!
Trăiască Regele Mihai I!
Trăiască Mareșalul Antonescu!
Trăiască aliații noștri și Marea armată a Fuehrerului Adolf Hitler!"

NEAMUL, REGELE ȘI CONDUCĂTORUL STATULUI, PREAMĂRESC EROICA JERTFIRE A OSTAȘILOR ROMÂNI PENTRU ONOAREA ȘI MÂNDRIA NAȚIUNII

Cu prilejul ocupării Odessei, d. Mareșal Ion Antonescu, Conducătorul Statului, a trimis d-lui general de Corp de Armată Adj. Iacobici, următoarea telegramă:

Domnului
General de Corp de Armată Adj.
IACOBICI
Comandantul forțelor dela Odessa

In momentul când armatele române au infipt fruitoare drapelul nostru pe zidurile Odessei, vă transmit D-voastră, comandanților de mari unități, ofițerilor, subofițerilor și trupei, recunștința Patriei.

Neamul, Regele și eu, ne inchinăm respectuoși in fața morților și a celor ce au luptat cu atâta eroism pentru onoarea și mândria Neamului.

ANTONESCU
Mareșal al României
și
Conducător al Statului

PARTIZANII LENINIȘTI AU DAT O LOVITURĂ DE STAT LA MOSCOVA

Un senzațional comunicat al postului „Garda Veche"

HELSINKI, 17 (Tel. particulară). — In cadrul emisiunii sale de astă noapte, radio-emițătorul clandestin care funcționează in Rusia Sovietică sub numele de „Staraia Gvardia" (Garda Veche N.R.) ca post oficial al Biuroului Politic Leninist din U. R. S. S., a transmis următorul comunicat special:

„Partizani ai Frontului Leninist,

Guvernul de trădători, in frunte cu căhăul muncitorilor și țăranilor ruși, Stalin, a fugit din Moscova. Dar sângeii capitalismului anglo-american, de s'ar ascunde in gaură de șarpe, răzbunarea poporului asuprit ii va găsi și acolo.

Imediat după dezertarea satrapilor, noi am pus mâna pe putere. Clipa biruinței noastre este aproape. Ttrăiască pacea grabnică! Trăiască Rusia eliberată!"

POSTUL DE RADIO-MOSCOVA LANSEAZĂ APELURI DISPERATE

HELSINKI, 16 (Rador). — Corespondentul agenției DNB transmite:

„E mare pericolul ce ne amenință", s'a declarat Joi intrun apel adresat populației din capitala Uniunei Sovietelor de către postul de radio Moscova. „Inamicul inaintează, trebue să-l oprim".

In continuare, se arată in apel că inamicul nu va reuși niciodată să cucerească Moscova. Populația este indemnată la războiul de guerilla apelul subliniind că acum „intregul popor a devenit luptători".

IN TIMP CE U. R. S. S. AȘTEAPTĂ AJUTOARE, PARLAMENTUL ENGLEZ DISCUTĂ DACĂ OFIȚERII BRITANICI AU DREPTUL SĂ FUMEZE CU PIPA!..

STOCKHOLM, 16 (Rador).— Corespondentul agenției DNB transmite următoarea știre din Londra:

Desbaterile din Camera Comunelor asupra „problemei" dacă ofițerii aviației engleze pot sau nu pot să apară in public cu pipa in gură, sunt comentate defavorabil de ziarele engleze.

Trebue să sperăm—scrie „News Chronicle"—că poporul sovietic nu va afla niciodată că in Camera Comunelor au loc asemenea desbateri. Dacă Anglia ar fi teatrul de război, n'am mai auzi discuții asupra unor asemenea chestiuni.

COMANDAMENTUL SOVIETIC A RECUNOSCUT PENTRU PRIMA OARĂ GRAVITATEA SITUAȚIEI

BERLIN, 16 (Rador). — Presa de seară din capitala Reichului subliniază cu titluri mari informația din comunicatul de Joi al Inaltului Comandament german, după care o crâncenă bătălie se desfășoară pe frontul răsăritean, in câteva locuri la numai o sută de kilometri de Moscova.

Ziarele comentează totdeodată comunicatul militar sovietic de Joi dimineață, comunicat in care comandamentul sovietic recunoaște pentru prima dată că „in cursul nopții de 14 spre 15 Octombrie situația s'a inrăutățit pe frontul dela vest".

DEUTSCHE ALLGEMEINE ZEITUNG subliniază că apelurile stridente ale postului de radio Moscova dovedesc ce disperare s'a produs in sânul populației din Moscova in urma știrilor despre străpungerea frontului de către trupele germane.

Și in această atmosferă, continuă ziarul, a venit știrea că trupele române au străpuns liniile de apărare sovietice de la Odesa.

Nu e de mirare că in asemenea imprejurări, invinuirile ce se aduc aliaților cu privire la ajutoarele promise iau forme tot mai grotești.

„Mareșalul" Timoșenko a destituit pe comandanții din sub ordine

BERLIN, 16 (Rador). — După rapoarte sosite depe frontul Moscovei, mareșalul Timoșenco a făcut noui numiri, după cum află agenția DNB din izvor militar, in posturile de comandament pe front. Cu această ocazie s'au iscat certuri violente.

Comandanții destituiți din posturile lor se plâng de reaua instrucție și răul echipament al trupelor de rezervă, precum și de faptul că mareșalul Timoșenco, cu prilejul retragerii pe frontul Moscovei, nu le-a pus la dispoziție decât soldați tineri care nu făcuseră incă serviciul militar și nu aveau experiența războiului.

RUPEREA LEGĂTURILOR DIPLOMATICE INTRE U. R. S. S. ȘI JAPONIA

TOKIO, 16 (Rador). — Ministerul afacerilor străine a primit Joi dimineață o telegramă din partea ambasadei japoneze din Moscova, in care se arată că amasada japoneză a fost anunțată telefonic de către comisariatul sovietic pentru afacerile străine să se pregătească de plecare pentru Miercuri, seara, urmând să părăsească Moscova. Nu s'a precizat ținta deplasării.

INSTITUTUL DE ARTE GRAFICE AL MUNCII, Str. Sărindar No. 5-7-9